Ezekiel Strong

Évezredek Nyomában

Második Kötet

"A régi keleti bölcsek mondták, illúzió az egész világ,
azaz a modern ember sem más, mint az ókori,
csak más környezetben él, más a háttérkép a színpadon.
Ugyanazok az erők mozgatnak minket, mint százezer évvel ezelőtt".

Az Évezredek Nyomában és az Emberiség Története című e – könyv

ingyenesen megrendelhető: bookofkindness@gmail.com

Paleoasztronautika Könyvkiadó 2014

Tartalom Jegyzék

Második Kötet

Zikkurat a Maldív-szigeteken / 4.....

Mu legendája / 5.....

Elveszett földrészek / 7.....

A titokzatos jordániai sóbálvány / 8.....

A titokzatos Lemuria / 9.....

Elsüllyedt világok / 11.....

A civilizációk bölcsője / 12.....

A titokzatos Nibiru bolygó / 13.....

Eltitkolt kutatások / 15.....

Kezdődik? / 16.....

A Nibiru, az ítélő bolygó / 25.....

Imhotep és a szürke földönkívüliek / 28.....

A magyar ősvallás jelképe a boszniai Nap piramisban / 38.....

Beszterce völgyi szerencse- és varázskövek / 41.....

Rovásjelek a Pilisben / 45.....

Letűnt civilizációk emlékei I. / 47.....

Ősi csővezetékek Kínában / 48.....

2,8 milliárd éves gömbök / 49.....

A londoni kalapács / 51.....

Letűnt civilizációk emlékei II. / 52.....

Ősi földönkívüliek Mexikóban / 59.....

Meglepő dolgot rejt a boszniai piramishegy / 67.....

Ankh, a kis szürke / 69.....

Folytatják a Nagy Piramis aknáinak feltárását / 71.....

Mágikus piramisok / 73.....

A Kheopsz piramis, az ősi világ erőműve / 79.....

Nyílnak a csillagkapuk / 84.....

Világcsalás! / 86.....

Az Évezredek Nyomában és az Emberiség Története című E – könyv

ingyenesen megrendelhető: bookofkindness@gmail.com

Zikkurat a Maldív-szigeteken

Thor Heyerdahl nevét sokan ismerik. A legendás életű utazóról azonban már kevesen tudják, hogy 1982-ben a Maldiv-szigeteken egy ősi civilizáció építményeinek a nyomaira bukkant.Az őserdő mélyén a kutató és csapata egy naptemplomot fedezett fel, amely minden külső jegyében megegyezett a Mezopotámiából ismert zikkuratokkal. A templomhegy minden kétséget kizáróan egy zikkurat volt. A munkálatok során újabb épületek is előkerültek és Heyerdahl még ősi eszközöket használati tárgyakat is a felszínre hozott.

A naptemplom csak egyetlen tulajdonságában tért el a mezopotámiaiaktól és ez az, hogy a folyamközi toronytemplomokkal ellentétben a Maldiv-szigeteki mészkőből épült. Az épületet vésett stilizált növényi motívumok, koponyák, a napisten képei és állat ábrázolások díszítették. A Maldiv-szigeteki leleteknek nem tulajdonítottak túl nagy jelentőséget mint ahogy sajnos más hasonló felfedezéseknek sem. Thor Heyerdahl nagyszerű kutató volt. Olyan expedíciók fűződnek a nevéhez mint a Kon-Tiki és a Rá expedíciók, hogy csak az ismertebbeket említsem, ez utóbbi sajnos süket fülekre talált pedig Hayerdahl nem árult zsákbamacskát és végzez is vitte az utazást. A Rá expedícióról dióhéjban csak annyit, hogy Heyerdahl

épített egy óriási papirusz csónakot, mint amilyet az ősi egyiptomiak is használtak és a papirusz nád hajóval átkelt az Atlanti-óceánon bizonyítva, hogy az egyiptomiak igenis áthajózhattak az óceánon úgy, hogy csak a csillagok állására hagyatkoztak. Heyerdahl is a csillagok segítségével tájékozódott és sikerült elérnie az amerikai partokat. A tanulság ebből az, hogy a hivatalos álláspont szerint Kolombusz Kristóf fedezte fel Amerikát és a tudósok nem hajlandóak figyelembe venni, hogy mások is járhattak a földrészen Kolombusz elött. Éppen ezért a Rá expedicióról sem hallani már túl sokat, pedig a történészek tudják, hogy a viking Vörös Erik is áthajózott az óceánon és elérte az észak-amerikai partokat, gondoljunk csak a vikingek legendás Vinlandjára.

Heyerdahl felfedezése tehát nem okozott átütő sikert hiszen ez újabb nyűgös magyarázkodásra és fejtörésre adott okot a hivatalos álláspontot képviselők számára hiszen ilyenkor nem dőlhetnek nyugodtan hátra a fotelben hanem ki kell gondolniuk milyen belemagyarázott féligazságokkal próbálják meg besöpörni a kínos problémát a szőnyeg alá. Már ha a belemagyarázásoknál tartunk, a paleoasztronautika kutatóit sokszor azzal vádolják, hogy belemagyaráznak bizonyos dolgokat az ősi szövegekbe és ezzel anakronisztikus állapotokat teremtenek. Nos azt hiszem a hivatalos álláspont képviselőinek sem kell a szomszédba menni ha valamit bele akarnak magyarázni az emberek agyába, gondoljunk csak a megcsontosodott Darwini evolúcióelméletre, amely már több sebből vérzik és soha nem találtak bizonyítékot az evolúció létezésére vagy a fajok közötti átmenetekre, amelyre az egész elavult elképzelés épít.

Mu legendája

Muról a történelem homályába vesző ismeretlen földrészről már sokan írtak. A név valójában a maja Madridi-kódex nyomán vált ismerté, amelyet Charles-Étienne Brasseur és Augustus Le Plongeon francia tudósok fordítottak le a 19. században. A kódex nyomán indult el James Churchward, hogy felfedezze a letűnt civilizáció

emlékeit. A kontinens nevét mégis akkor ismerte meg a világ, amikor az orosz régész Koszlov az ősi közép-ázsiai Khara Khota romvárosában izgalmas felfedezést tett. A romok között egy sírt fedezett fel, amelyben egy fejedelmi uralkodó pár maradványaira bukkant. A sír falfestménye az uralkodót és a feleségét ábrázolta. Koszlov a képet közel tizennyolcezer évesre becsülte. A festményen a pár felett egy négyfelé osztott kör alakú embléma látszódott, amelynek közepére a görög ábécé nagy mű betűjét festették fel.

Mu kontinense, ahogy a kutatók elképzelik

Koszlov felfedezése után sokakat lázba hozott a titokzatos kontinens és megpróbálták összerakni a szétszóródott mozaik darabkákat. Arra a következtetésre jutottak ,hogy kellet lennie egy közbeékelődő kontinensnek valahol Amerika és Ázsia között a Csendes-Óceán térségében.

Ezt az elméletet eddig még nem sikerült alátámasztani, de elgondolkodtató, hogy a maják ismertek egy földrészt a Csendes-Óceánban. Mu és kutatói ugyanabban a csónakban eveznek jelenleg, mint Atlantisz kutatói. Sajnos kevés kézzel fogható bizonyítékot lehet előásni a letűnt földrész létezésével kapcsolatban.

Elveszett földrészek

Mu kontinense nyomtalanul elmerült az idő tengerében vagy talán mégsem? A Madridi-kódex egy a maják által ismert földrészről tesz említést, amely a Csendes-Óceánban terült el még az ősi időkben. A hawaii mitológiában létezik utalás egy ősi földrészre, ami a Ka-houpo-o Kane (Kane isten teste) nevet viselte. A földrész a Hawaii-szigetektől egészen Új-Zélandig húzódott és magába foglalta Szamoát és Raratongát.

A mítosz arról számol be, hogy ez a hatalmas föld a tenger alá merült és csak a legmagasabb hegyeinek a csúcsai látszanak ki a vízből. Pontosabban a mítosz azt állítja, hogy a Moana-nuikai-oo (a mindent elnyelő hatalmas tengerár) az egész Földet elborította és a Csendes-óceáni szigetek nem mások, mint az elöntött hegyek csúcsai.

Mu kontinense és azok a szigetek, amelyeket egykor magába foglalt

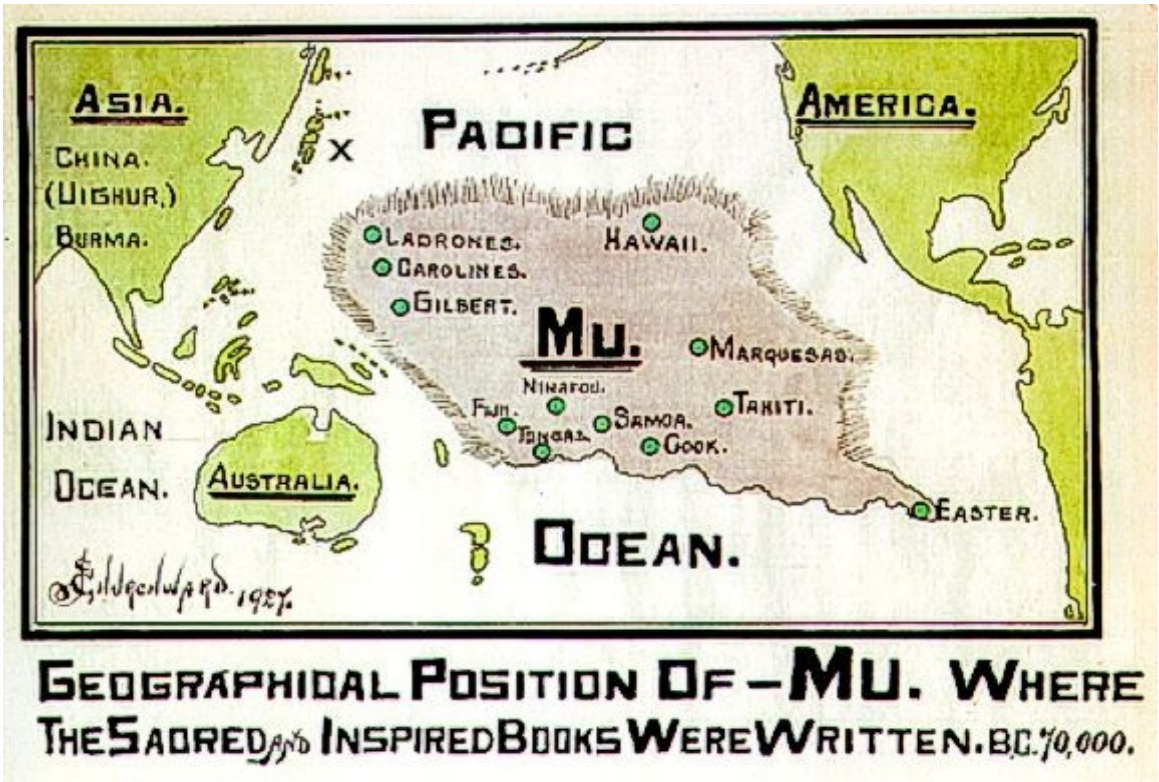

Félelmetes, de mégis elképzelhető a történet. A mai hivatalos álláspont szerint nem létezik annyi víz a bolygónkon, hogy a legmagasabb hegyeket is elöntse. Éppen ezért a legtöbb kutató a lokális özönvíz elmélet mellett foglal állást vagyis nem volt globális az egész világot elöntő áradás, hanem csupán kisebb helyi özönvizek pusztítottak, amelyeknek az emlékét több kultúra írásos emlékei között is fellelhetjük. A nem hivatalos álláspont viszont éppen ellentmond ennek mivel a geológiai kutatások alapján a Föld kéreg mélyebb rétegeiben akkora mennyiségű víz felhalmozódott, hogy akár a legmagasabb hegyeket is elboríthatná.

Rögtön felmerül a kérdés: akkor az ősi az egész világot elborító vízözön mégis megtörténhetett?

Zacharia Sitchin és a témával behatóbban foglalkozó kutatók szerint igen. A válasz egyszerű. Ahhoz, hogy azok a mélyen felhalmozódott vízkészletek felszabaduljanak egy roppant nagy gravitációs erő kell egyfajta árapály-jelenség, amely a víztömegeket a felszínre hozza. Na itt jön a képbe a Nibiru és Sitchin elmélete a "találkozás" bolygójáról. A Nibiru Sitchin szerint olyan nagy gravitációs erőt keltett, amikor a régmúltban elhaladt a Föld mellett, hogy özönvizet okozott felfakasztva a mélységek forrásait és vizeit. Az elmélet azért annyira nem elképzelhetetlen, mert a Hold is elég aktívan részt vesz a tengerek árapály mozgásában akkor egy a Holdnál sokkal nagyobb Jupiter méretű égitest, mint a Nibiru már elég komoly galibákat okozhatott. Talán Mu tengerbe merülése és más ősi földrészek, civilizációk hirtelen eltűnése is a hatalmas istenbolygó múltbeli áthaladásának a számlájára írható.

A titokzatos jordániai sóbálvány

A jordániai Al Karakban francia régészek 1995-ben egy hátborzongató leletet fedeztek fel. Egy sóbálványt, amelyet félig betemetett a föld és amelynek kísértetiesen emberi vonásai voltak. A sótömböt megröntgenezték és döbbenetes eredményre jutottak. A

vizsgálat a sóbálvány belsejében megkövesedett szív és tüdő maradványait mutatta ki, amelyek teljes egészében sóból álltak. Elvégezték rajta a szokásos radiokarbonos vizsgálatot, amely a sóoszlop korát közel 4000 évre datálta. A titkot nem sikerült feloldani és nem is beszélnek róla túl sokat. A kutatók eredetileg Szodoma és Gomora helyét akarták meghatározni és sikerült is nekik a sóbálványt teljesen véletlenül fedezték fel.

A francia csoport be is határolta a két város helyét, amelyek az El Lisaxi félszigeten álltak egykor. Ha valóban Lót feleségének a maradványait lelték meg, akkor jogosan merül fel a kérdés, hogy az ősi forrásokban leírt események talán valóban megtörténtek. A sóbálvánnyá válásra eddig még semmilyen tudományos magyarázatot nem adtak viszont a modern tudomány fejlődésével ezek a ma még megmagyarázhatatlan esetek is értelmet fognak nyerni.

A titokzatos Lemuria

Az emberiség eredete mindig is élénken foglalkoztatta a tudósokat. Sokáig nem szolgálhattak túl sok magyarázattal az emberiség fejlődésére aztán 1877-től kezdve hirtelen megváltoztak az események. Ekkor jelent meg ugyanis H.P. Blavatsky könyve a Leleplezett Ízisz és az elmélet az emberiség eredetéről. Lemuria neve ezidőtájt vált ismerté, mint az emberiség bölcsője egy olyan ősi

kontinens, ahonnan az emberek és bizonyos állatfajták is származnak. A könyv leginkább Philip P. Slater zoológiai kutatásaira épített és megpróbálta összefoglalni, végső formába önteni az emberi faj rejtélyes származásának titkát.

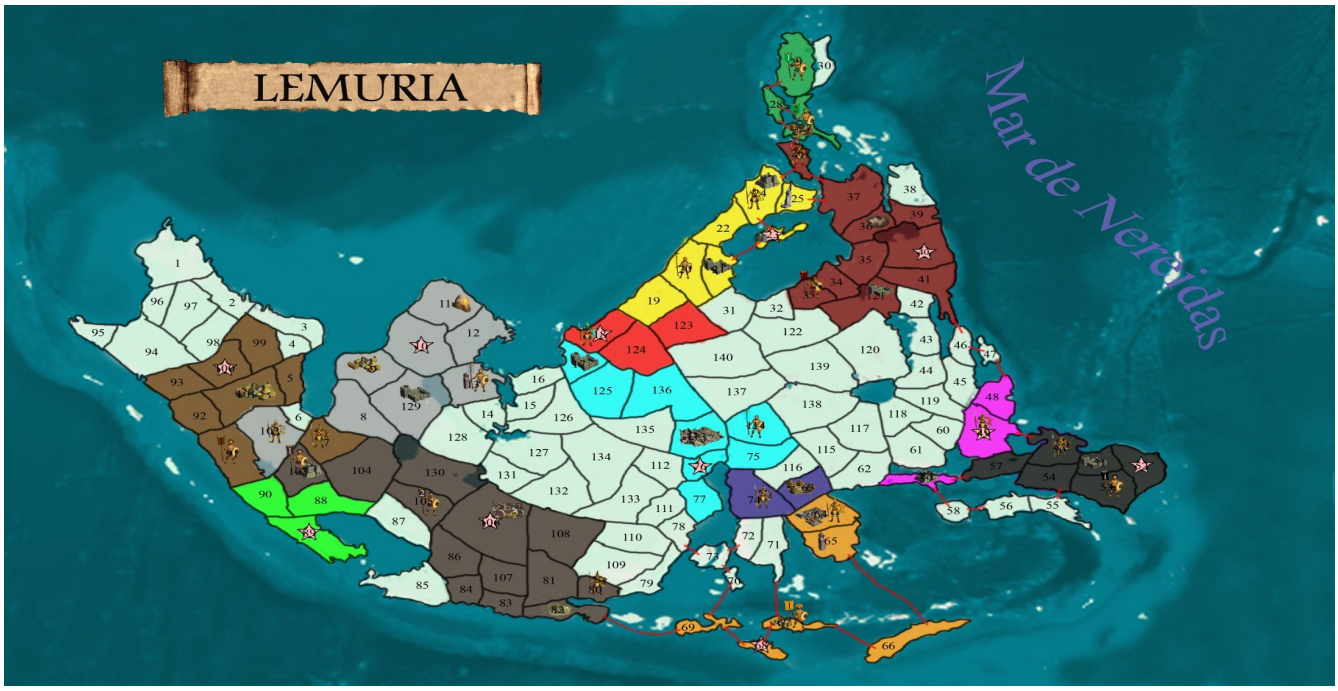

Lemuria kontinense ahogy a kutatók elképzelik:

Az alkotás mind a mai napig nagy jelentőséggel bír a teozófiát kedvelők életében ám maga az elmélet természetesen hagy kívánnivalót maga után. A könyv arra enged következtetni, hogy egyes állatfajták azért lelhetőek fel a világ különböző egymástól távol eső pontjain, mert azokat egykor az ősi régmúltban egy földrész, Lemuria kötötte össze.

Erre leginkább a makimajmokat hozzák fel példaként, amelyek Dél-Indiában és Afrikában is megtalálhatóak. Valójában a félmakik azaz a Lemurok után nevezték el a földrészt Lemuriának. A geológiai kutatások egyértelműen Mú/Lemuria létét támasztják alá ugyanis indiai Gondwanában éppen olyan perm és triász kori üledékes fosszíliákat fedeztek fel, mint Dél-Afrikában. A földrész, mint ahogy a képen is látható összekötő híd lehetett Ázsia és Ausztrália között.

Elképzelhető, hogy akkoriban a tengerszint alacsonyabb volt Lemuria pedig Ausztráliánál és Ázsiánál is mélyebben terült el és amikor a tengerek vízszintje drasztikusan megemelkedett az ősi földrész a legmagasabb hegycsúcsok kivételével a tenger alá került. Ez persze azt jelentené, hogy egykor Ausztrália és Ázsia partvonala is sokkal nagyobb kiterjedésű lehetett ám a hirtelen áradásnak köszönhetően az alacsonyabb földterületek víz alá kerültek.

Elsüllyedt világok

Az emberiség ősi mítoszai szinte bővelkednek a titokzatos elsüllyedt földrészekről szóló történetektől. Atlantisz, Lemuria és Mu a leghíresebbek, de előfordulnak más elveszett földek is, amelyek jelentős szerepet töltenek be az emberiség őstörténetében. Ilyen feledésbe merült föld volt a hawaii mítoszok Ka-houpo-o Kane földje (Kane isten teste) vagy a Húsvét-szigetek mítoszában szereplő ősföld. Ez utóbbi azért is érdekes, mert a mítosz szerint Uoke, a pusztítás istene semmisítette meg az ősföldet méghozzá úgy, hogy ásóbotjával dobálta a levegőbe a földdarabokat. Az ősföldből csak Rapanui (a Föld közepe) vagyis a Húsvét-szigetek maradtak meg.

A hasonlóság más népek mítoszaival kísérteties, de mint ahogy a szigeten álló néma kőszobrok, a moaik úgy a mitológia is hallgatásba burkolózik. Csak annyit tudhatunk a történetről, amennyit a hagyomány elmesél. Uoke, a pusztítás istene utalhat egy becsapódó aszteroidára vagy egy kitörő pusztító vulkánra. Ez utóbbi nem elképzelhetetlen mivel a Csendes-Óceán térsége a "tűzgyűrű" erősen vulkanikus terület és a Rapanui éppen ennek a képzeletbeli gyűrűnek a szélén helyezkedik el. Ha viszont Uoke egy haragos ősasztronauta isten volt, aki megsemmisítette a kontinenst, akkor elég veszélyes fegyverrel kellett, hogy rendelkezzen.

A civilizációk bölcsője

Mú és Lemuria kutatói szerint a két elnevezés ugyanazt a földrészt takarja és az emberi faj származása egyértelműen ehhez az ősi kontinenshez köthető. Sokan a két földrészt összemossák és Mú/Lemuria-ként hivatkoznak rá. De mi is a helyzet ezzel a civilizációs bölcsővel? A témával foglalkozó kutatók szerint egyes ősi civilizációk erről a kontinensről származtak pontosabban Mú/Lemuria volt az a hely, amely egykor az aztékok, inkák, japánok és pápuák kultúrájára kihatással volt.

Mú/Lemuria és azok a területek, amelyekre hatást gyakoroltak:

Gli itinerari dei possibili superstiti del disastro che colpì la Lemuria intorno al 10.000 a.C.

Annyi bizonyos, hogy egy olyan földrész terült el a Csendes-Óceánban, amelyen fejlett civilizáció virágozhatott és ennek az elsüllyedt világnak a maradványain épültek fel a később fiatal kultúrák. Egészen pontosat senki sem tud mondani, de mindenképpen lennie kellett valamilyen mára már feledésbe veszett földnek az óceánban, amiről az ókori kultúrák említést tettek az írásos feljegyzéseikben.

A titokzatos Nibiru bolygó

A Nibiru bolygóról sokáig csak Zacharia Sitchin elméletében halhattunk, amit természetesen nagy erőkkel cáfoltak a sumerológus kollégák mondván a Nibiru csupán egy mitológikus csillag, egy jelkép, amit a sumérok Marduk isten ötven címének, nevének tulajdonítottak. Sitchin már korábban is feszegette a Nibiru témát és azt, hogy a naprendszerben kell lennie egy Jupiter nagyságú vándorló óriásbolygónak, amelyet a sumérok is ismertek.

A Nibiruról Sitchin az ősi sumér szövegekből szerzett tudomást. Akkor jött rá arra, hogy erről az égitestről jöttek az emberiség istenei, az annunakinak nevezett fejlett faj, akiknek nagyszabású tervei voltak a Föld bolygóval. A Nibiru egy nagyon széles elnyújtott elipszis alakú pályán rója a köröket a központi csillaga körül és minden 3600 évben egyszer behatol a naprendszerbe és elhalad a Föld mellett.

A Nibiru behatolása a naprendszerbe:

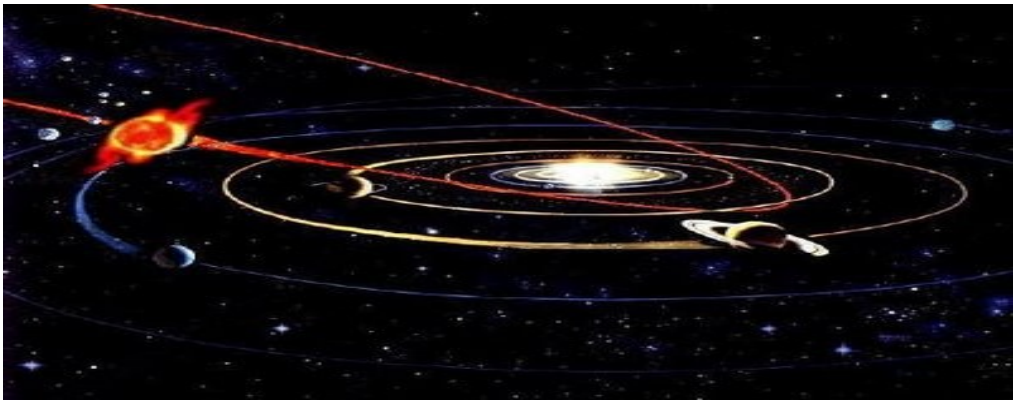

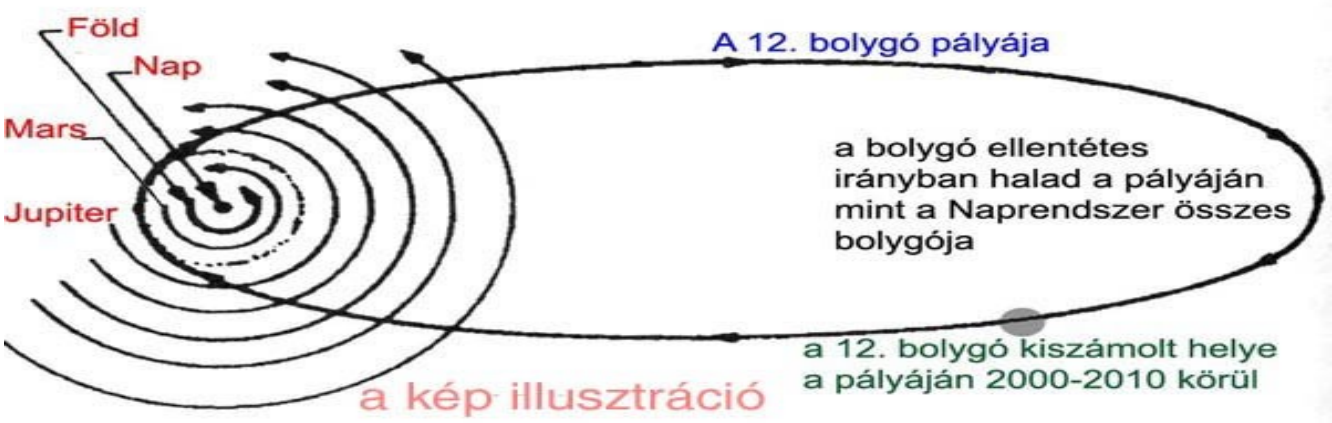

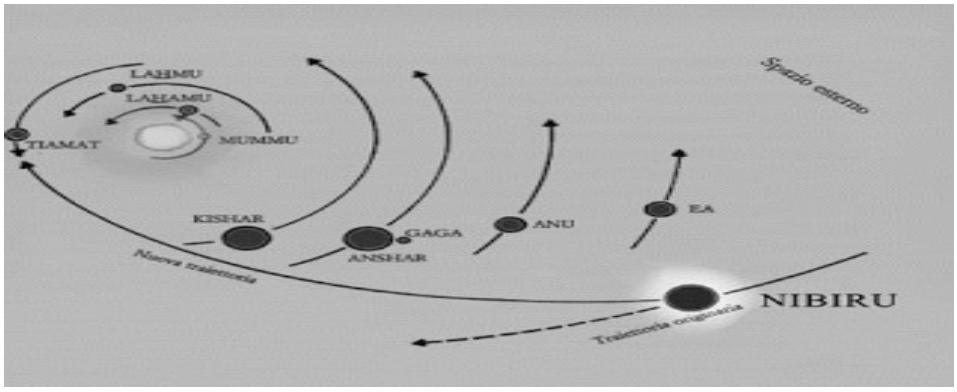

A sumérok ezt az időszakot a "Találkozás" idejének nevezték a Nibirut pedig nemes egyszerüséggel a "Találkozás Bolygója" jelzővel illették. A "Találkozás" alatt azt az időszakot értették, amikor a Nibiru keringési pályája metszi a naprendszer bolygóinak pályáját és a Föld közelébe ér. A sumérok meglepően pontos ismeretekkel rendelkeztek a Nibiruról, amit nem szerezhették csak úgy a megfigyelések alapján, hiszen egy ilyen égitest lokalizálásához a mai fejlett technikai háttér szükségeltetik.

A magyarázat egyszerű: valakik megsúgták az emberkéknek a pontos csillagászati paramétereket a Nibiruról, annunakistól, mindenestől. A Nibiru sumér ékírásos jele a hurok, amely a 3600-as számot takarja és az a neve, hogy SÁR. Egy SÁR azonos 3600 földi évvel, ami egy év az annunakik időszámítása szerint, mert ennyi idő alatt tesz meg a Nibiru egy tökéletes kört a napja körül. A sumérok ezt egy tökéletes ciklusnak nevezték vagyis egy SÁR-nak.

Eltitkolt kutatások

Korunk tudósainak egy része, mint ahogy azt korábban is említettem nem hajlandóak tudomást venni bizonyos kutatási eredményekről. Ilyen volt az a vizsgálat is, amelyet a Nagy Piramis korának meghatározása céljából végeztek el 1986-ban. Nemere István Egyiptom titkai című könyvében említést tesz arról, hogy milyen ellentmondásos eredményre jutottak a C14-es vizsgálatot végző szakemberek.

A Nagy Piramis kövei között lévő habarcsból vettek mintát és vagy másfél-tucat próbát végeztek el miután megkapták a végeredményt. A vizsgálatokat két különböző helyen hajtották végre az egyiket Svájcban a másikat pedig Dallasban. Ettől függetlenül mindkét helyen ugyanazt az eredményt kapták.

A Nagy Piramis korát a habarcsban található szerves anyagot figyelembe véve az i. e. 3800-2869 körülire datálták. A tanulság az, hogy a kutatás sehol sem jelent meg hivatalosan. Még csak nem is

adtak esélyt arra, hogy az érdeklődés központjába kerülhessen a kérdés. Olyan dologról pedig nehéz vitázni, amit ilyen nagy erőkkel eltitkolnak. Miért tették? A válasz kézenfekvő. Mindent át kellett volna írni és ahogy azt Nemere István is megemlítette az egész idővonalat hátrébb kellett volna csúsztatni. Ez elég kellemetlenül érintette akkoriban az illetékeseket és még csirájában elfojtották a dolgot, mert máskülönben nem lettek volna képesek fenntartani a sajátos világképüket.

Most rögtön felmerül egy érdekes kérdés: megbízható-e a C14-es eljárás? Természetesen megbízható és ezt mások is tudják, mert a kémiai reakciók és folyamatok nem hazudnak csak az ember az, aki hibázik! Az már bonyolíthatja a helyzetet ha egyes kutatók szándékosan hibáznak és hamisítják meg az eredményeket csak, hogy az elavult elméleteiket megóvhassák az új teóriáktól.

Ilyenkor csalónak nevezik az olyan kutatókat, mint John Anthony West vagy Robert M. Schoch, akiket neves geológusok is támogattak az egyiptológusokkal szemben a Szfinx vagy a piramisok korát illetően. Eddig a C14-es a legmegbízhatóbb eljárás, amely még ha nem is produkál olyan eredményeket, amely nekünk tetszik, de egész biztosan jobban segít megérteni a múltat, mint ahogy azt egyesek állítják.

Kezdődik?

A Soho felvételén, a Nap mellett, ismét megjelent egy nagyon érdekes dolog, ami kísértetiesen hasonlít az ősi ábrázolásokon látható szárnyas tárgyra, amiben az Úr tartózkodik. Az ősi tanítások, mítoszok, jóslatok szerint az emberiség történelmében egyfajta körforgás figyelhető meg. A világ elfárad, elpusztul ezt követően újjászületik, fejlődik majd hanyatlásnak indul és ismét megsemmisül. Az Isteni tervnek megfelelően a történelem mindig megismétli önmagát. A X. században íródott Brahma Vaivarta Purana című hindu szent irat szerint az emberiség korszaka négy világkorszakból épül fel. Az első korszak a Szatya-Yuga, az

Aranykor, az igazság kora, amikor a Földön béke és tökéletes boldogság uralkodik. Az ezt követő korszakokban a társadalom fokozatos romlása figyelhető meg, míg a legutolsó negyedik korszak, a Kali-Yuga, a Vaskor, mind közül a legsötétebb.

Üzenet a régmúltból, avagy Ménrót visszatér

Ezt az időszakot kegyetlen háborúk, elnyomás, önzés, hazugság, irigység stb. jellemzi. A szent irat szerint az utolsó kor végén újra megszületik Krisna azért, hogy megbüntesse a tisztességtelen embereket és felemelje azokat a lelkeket, akik ebben a szörnyű korban is tiszták tudtak maradni. Az ötezer évesre becsült Visnu Purana is megemlíti, hogy bizonyos időközönként, elsősorban akkor, amikor a vaskori ember válaszút elé érkezik, vagy változtat mindent elpusztító tevékenységén, vagy pedig a teljes megsemmisülés fenyegeti, az emberiség jótevőjeként mindig megjelenik egy ember.

Ez a lény egy fehér lovon végigvágtat a Földön és lángoló kardjával megsemmisíti a gonosz erőit, letéve ezzel egy boldogabb időszak, az Aranykor alapjait, mely tízezer évig fog tartani. A mayák legendái szerint az Istenek hétszer teremtenek embert és a mi társadalmunk az ötödik teremtés. Az első nemzedék volt a legtisztább, a legtökéletesebb. Az ezt követő korokban az emberekből fokozatosan kivesztek az erények, a lelkek tisztátalanná váltak és az eddigiek közül a mostani a legbetegebb társadalom. Ennek a hanyatló kornak a végén azonban új remény virrad, hiszen a Tollaskígyó vezetésével

visszatérnek az égi testvérek. A szellemi sötétséget legyőzi a szívből áradó, lelket simogató szeretet és kezdetét veszi egy boldog időszak, az Aranykor. Tudni kell azt is, hogy az élet gyökeres megváltozását úgy, mint az előző két teremtés esetében, jelentős emberáldozatokkal járó természeti csapások kísérhetik, például földrengések, melyek következtében földrészek tűnhetnek el és újak emelkedhetnek fel a tenger mélyéről. Az ősi kínai filozófia tanítását figyelembe véve, mely szerint az egymással szemben álló erők mindig kiegyenlítik egymást (tűz-víz, világosság-sötétség) azt valószínűsítik, hogy a népek emlékezetében megmaradt katasztrófa, az özönvíz után az ősi törvénynek megfelelően tűzözön tör majd a Föld lakóira.

Ennek jelei már ma is érzékelhetők, hiszen egyre gyakrabban közelítik meg a naprendszerünket és a Földünket, kószáló kisbolygók, üstökösök és meteoritok, melyek becsapódása lángba boríthatja akár az egész bolygót. Az átrendeződést túlélők viszont komoly változásokat tapasztalhatnak majd a testükben. A tudat fejlődésének köszönhetően egyes emberek különleges képességekre tehetnek szert. Pusztán a gondolat erejével tárgyakat mozgatnak, lebegnek a föld felett vagy akár az időjárás befolyásolására is képesek lesznek. A nagy visszatérést és az Aranykor beköszöntének történetét még számos nép mitológiája, próféciája – germán, egyiptomi, ausztrál bennszülött, dogon, hopi indián – megemlíti.

De vajon mindez mikor fog megtörténni? Van-e kézzel fogható, pontosabban szemmel látható bizonyíték arra, hogy ezeket a történeteket nem csak a gondtalan élet utáni vágyakozás szülte? A Földön van egy ősi épületegyüttes, egy csillagóra, melyhez, ha nyitott elmével közeledünk, feltárja előttünk a jövőt megmutatva azt, hogy mikor történik, történhet meg a lélek ébredése és az Ég küldöttének a visszatérése. Mindenekelőtt tudni kell, hogy a Föld forgástengelyének dőlésszöge a Nap körüli keringési pálya síkjához képest 23,5° szöget zár be. A Földtengely, a Nap és a Hold forgatónyomatékának hatására elmozdul és közel 25920 évenként tesz meg egy kört.

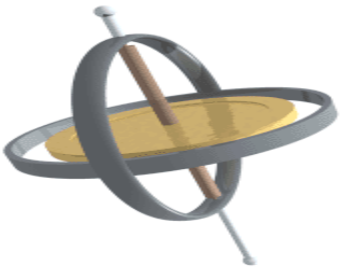

A tengely elmozdulása (precessziója)

A Föld tengelye nagyjából 4320 évenként mindig egy másik csillagképre, jelenleg az Ursa Minor (Kisgöncöl) csillagképben lévő Polaris nevű csillag irányába mutat. A bolygónk forgástengelye 4320 évvel ezelőtt a Sárkány (Draco) csillagképben lévő Thuban (Alfa Draconis) csillagra, ezt megelőzően 8640 évvel a Hercules csillagkép irányába, előtte a Lant csillagkép Vega nevű csillagára, annak előtt a Hattyú csillagképbe tartozó Denebre, 17280 évvel ezelőtt pedig a Cephesus csillagkép kék óriására, az Alfirkra mutatott.

Őseink fejlett csillagászati tudással rendelkeztek, ismerték ezt a mozgást és ennek a tudásnak a birtokában üzentek is a későbbi nemzedéknek. Ezt az üzenetet a Föld legnagyobb és leglenyűgözőbb őskori építményei a gízai fennsík piramisai hordozzák. Tagadhatatlan tény, hogy a három piramis elhelyezkedése az égbolt egyik legjellegzetesebb csillagképének, az Orion (Nimród-Ménrót) övében lévő három égitest, az Alnitak, az Alnilam és a Mintaka nevű csillagoknak a leképezése.

De vajon mi késztette az akkori embert, hogy egy ily hatalmas építményt létrehozzon? Ha valóban üzenni akartak nekünk, akkor apró és sérülékeny tárgyak (aranylemezek, papírlapok, kővésetek) helyett egy olyan megoldást kellet választaniuk, ami ellenáll az idő viharainak. Olyat, amit a legnagyobb földrengés vagy vízözön, az emberi butaság és mohóság sem bír elpusztítani és az igaz múlt megismerését akadályozók sem tudják sötét vatikáni pincékbe, amerikai bunkerokba elrejteni az üzenet hordozóját. Mielőtt felvázolnám, hogy miképpen működik, avagy mit üzen nekünk a gízai piramis együttes, egy apró, de mégis fontos jelenséget ismertetek.

Az egyiptológusok azt állítják, hogy a nagy piramis szomszédságában lévő kispiramisok a fáraó rokonainak temetkezési helyei. De ugyanúgy, ahogy a három nagyobb piramis esetében ezek sem ezt a célt szolgálták, hanem egy éves naptár részét alkották és alkotják ma is. A gízai építmények központja a 30. szélességi fokon helyezkedik el, így a felkelő Nap a tavaszi és az őszi napéjegyenlőség idején pontosan a keleti irányt jelöli ki. A horizonton felbukkanó Nap sugarai, a nyári és a téli napforduló idején, ettől az iránytól északra és délre egyaránt 28°-os szöget zárnak be. A tavaszi és az őszi napéjegyenlőség időpontjában, napfelkeltekor, a középen lévő kis piramis, a Meritetes árnyékának a csúcsa, a Khufu piramis (Nagy Piramis) keleti oldalának egyik élén kijelöl egy pontot.

Ha ebből a pontból egyenest húzunk a Hetepheres piramis csúcsán keresztül, akkor az a keleti iránnyal szintén 28°-os szöget zár be. A nyári napforduló idején a Hetepheres piramis árnyéka vetül a Nagy Piramisra. Ezt követően, ahogy múlik az idő, a piramis árnyéka fokozatosan észak felé mozog, és az őszi napéjegyenlőség idején már a Meritetes piramis csúcspontjának árnyéka kertül az adott pontra. A piramisok árnyékai tovább mozdulnak északi irányba és a téli napforduló idején már a Hanutsen piramis árnyékának csúcsa kerül az árnyékpontra. Ugyanez a folyamat visszafelé is lejátszódik, a piramisok árnyékai déli irányba mozdulnak el. Tavaszi

napéjegyenlőség idején a Meritetes, a nyári napforduló időpontjában pedig ismét a Hetepheres piramis csúcsának árnyéka látható a Nagy Piramis oldalának élén.

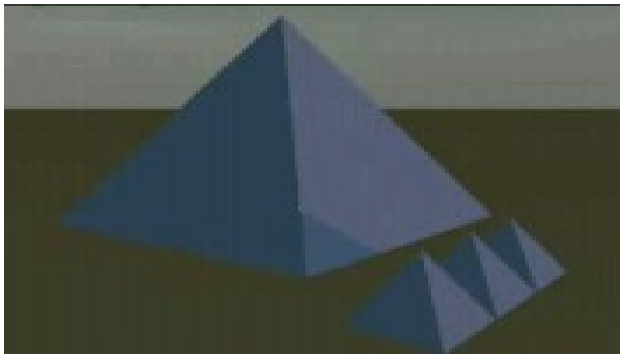

A gízai napóra működése

A gízai piramisok azonban nem csak a Földi, hanem a kozmikus időt is mérik. Azt az időpontot is megjelölik, amikor a Föld tengelye egy teljes kör megtétele után, elér ahhoz a ponthoz ahová 25920 évvel ezelőtt mutatott. Honnan tudható hogy melyik ez a pont? A választ a Föld legrégebbi szobra, piramisok közelében fekvő a Szfinx adja meg. Ez a szobor már évezredek óta, mint a szeretett gazdáját váró hűséges eb réved látszólag a semmibe, de pontosan a keleti irányba. Egyes egyiptológusok azt állítják, hogy a szobor a mellette található templomhoz tartozik, egy másik elmélet szerint pedig a piramisokat védelmezi.

A Szfinx része ugyan a piramis együttesnek, de egészen más értelemben kapcsolódik az építményekhez. A szobor távolba tekintő szemei ugyanis éppen azt az időpontot jelölik, amikor a Föld tengelye megtett egy kört. Mivel a gízai piramisok építői az Oziriszt megszemélyesítő Nimród csillagkép központi övét másolták le, ezzel egyértelműen arra utaltak, hogy ennek a csillagképnek a mozgását kell figyelnünk. Tehát amikor a Nimród csillagkép éppen a keleti horizonton kel fel, ott ahová a Szfinx tekint, lezárul egy időszak, véget ér egy világév. Megdöbbentő, de napjainkban az Orion öv éppen a keleti horizonton kel fel, természetesen ugyanott ahol 25920 évvel ezelőtt.

Nimródkelte a Szfinx szemszögéből, 2012 december 21-én

Az öv kb. 200-300 évig (ez nagyjából csupán 8 ívpercet jelent) ugyan még közelíteni fog a keleti ponthoz, de ez a néhány száz év, földi mértékkel mérve csupán leheletnyi távolság a kozmikus évhez képest. Ráadásul a világegyetem alkotóelemei állandó mozgásban vannak, a Föld tengelyének dőlésszöge is változott az idők folyamán, így nem biztos, hogy az építők pontos tájolása ma is érvényes.

A gízai piramisok építői, tehát nem egy 10 ezer évvel ezelőtti csillagállásra hívták fel a figyelmünket, mint ahogy azt néhány mai írás megemlíti, és nem is az Oroszlán csillagkép a megoldás kulcsa, miképpen a nemrég bemutatott, A piramisok titkainak leleplezése című filmben állítják. Az ég színpadán Nimród király a főszereplő, az alvilág kapujának őrzője, Aker, az oroszlán pedig a felügyelő. Az

egyiptomi mitológiából ismert, oroszlánként is megjelenő Aker kettős-szfinxe őrzi az alvilági barlangot. Aker könyve vagy más néven a Föld könyve szerint, Aker rabul ejti a nagy Aphophisz kígyót, az Istenek ellenségét, miután Ízisz darabokra vágta. Úgy gondolták, hogy ő nyitja ki a Föld kapuját a király számára azért, hogy az beléphessen az Alvilágba. Emellett védelmezi őt azáltal, hogy megragad és fogva tart különféle kígyódémonokat, amelyek fenyegetik.

Uroboros, az Időkígyó és Aker /Egyiptom i.e. 2300/

Az üzenet olvasásának helyességét igazolhatja, hogy a Nagy Piramis úgynevezett szellőzőaknái az Orion csillagképre, a Szíriuszra, az Ursa Minorra (Kisgöncöl) és a Dracora (Sárkány) mutatnak. Napjainkban a piramis egyik északi aknája, miképpen a Föld tengelye is, az északi sarkra, a Kisgöncöl felé néz.

Ez az akna tehát szintén azt a pontot jelöli, amikor a forgástengely eléri égi útjának a végét. A király kamrájából észak felé mutató járat az északi sarkpont 4320 évvel ezelőtti helyét mutatja, azt a pontot, amikor a Föld tengelye a Sárkány csillagkép irányába állt. Ez az időpont, az egyiptomi kutatók számításával ellentétben, akik szerint Nagy Piramist Kr.e. 2470 tájékán kezdték el építeni, talán a

piramisok építésének valós időpontját árulja el. Fontos megemlíteni, hogy a Királynő kamrájának egyik dél felé futó aknája, az égbolt legfényesebb, olykor kékesfehéren és vörösen sziporkázó csillaga, a Szíriusz felé mutat.

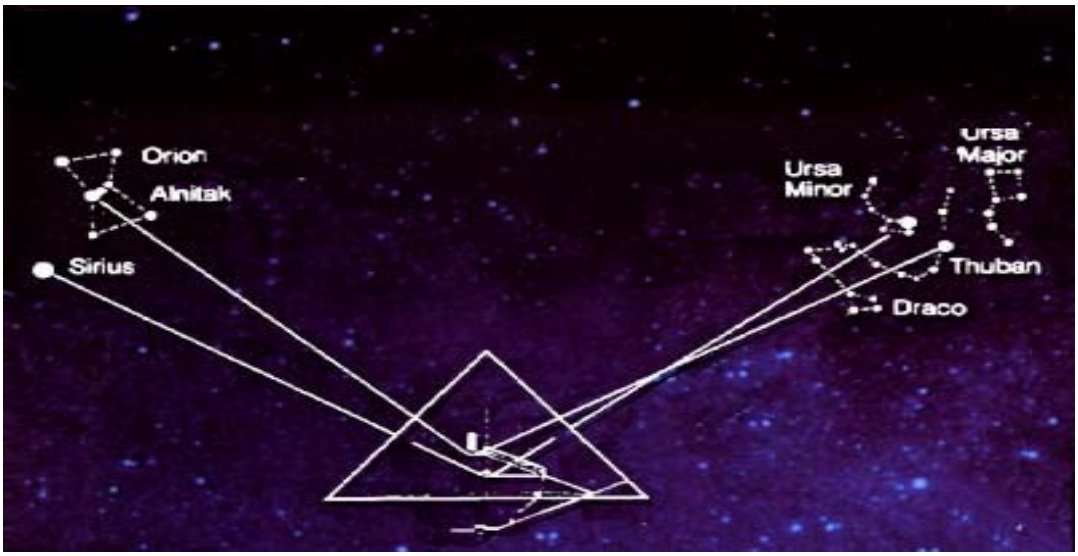

A Nagy Piramis aknái

Az egyiptomi mitológiában a Szíriusz, az egyik legjelentősebb istenségnek, Ízisznek, az Ég királynőjének, az Istenek anyjának, a mágia nagy úrnőjének, az ég fényhozójának stb. volt az égi megfelelője. A Szíriusz felé mutató tengely talán a visszatérő testvérek otthonát jelöli? Ennyi egyezés után nyugodtan kimondható, hogy az égi kör most már bármikor bezárulhat. Az Időkígyó, az Uroborosz hamarosan ismét a farkába harap.

Az oly sok nép mitológiájában megemlített, némelyeknek örömteli, míg másoknak kegyetlenül fájdalmas átrendeződés, a világ újjászületése bármikor kezdetét veheti. Aker mitológiáját értelmezve hamarosan megáll az idő, kinyílik egy csillagkapu, a Föld kapuja, melyen keresztül a Király hús-vér lényként vagy energia formájában ismét alászáll és belép az Alvilágba, a Földi élettérbe. Ezek az új erők idézik majd elő az emberi tudat fejlődését, ébredését, a természetfeletti képességek kialakulását és az Aranykor eljövetelét.

A Nibiru, az ítélő bolygó

Zacharia Sitchin a sumer agyagtáblák vizsgálata után kijelentette, hogy az ősi világ istenei a Nibiru nevű bolygóról érkeztek a Földre, azért hogy aranyat bányásszanak. Többen úgy gondolják, sumer forrásokra hivatkozva -melyek a Napunk mellet egy kereszttel jelölt ma még ismeretlen égitestet ábrázolnak-, hogy ez a bolygó 3600 évenként kerül a Föld közelébe s kerüli meg a Napot. Vannak olyan feltételezések, hogy a Nibiru, az anunnakik lakhelye egy barna törpecsillag körül kering, több más bolygóval együtt. Ennek a bolygórendszernek az érkezését az ősi feljegyzésekre hivatkozva a 2012-es év környékére teszik. Ezt a rendszert méretéből adódóan, ha az valóban a közeljövőben közelíti meg a bolygónkat már látnunk kellene és amatőr csillagászok is régen hírt adtak volna róla.

Vagy talán a Planet-X-nek is nevezett égitest bújócskázik velünk, rejtőzködik és csak akkor válik láthatóvá, amikor átlépi a Naprendszer legkülső bolygójának, a Plútónak a pályáját? Vagy talán nem is az, aminek beállítják? Azaz se nem bolygó, se nem törpecsillag, hanem egy hatalmas bolygóközi űrállomás. Az ősi ábrázolások némelyike ugyanis az égen megjelenő Nibirut, a műholdjaink egy részéhez hasonlóan, szárnyakkal rendelkező szerkezetként jeleníti meg, melynek közepén ül a bíró, az ítélő teremtő. A Földkörüli pályára álló, a Holdunk méretét megközelítő, vagy talán azt is meghaladó nagyságú űrbázis, a Nap fényét visszaverő fémszerkezete olyan látványt nyújt majd, mint amikor egy madár kitárja szárnyait. / A Nibiru maja szemmel /

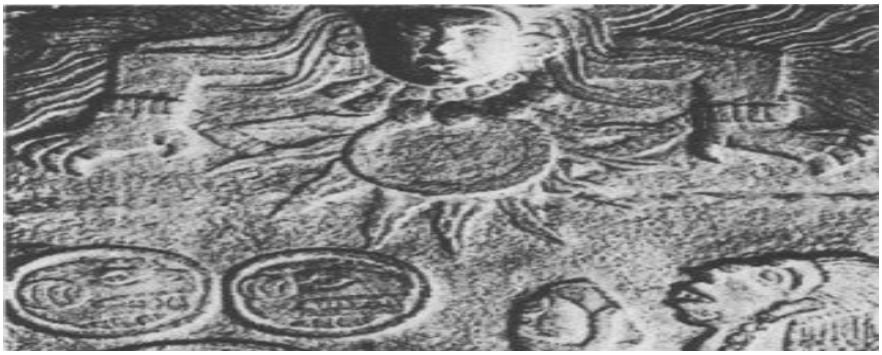

A sumer szárnyas "bolygó"

Az egyiptomi Ízisz

Ahura Mazda, Irán

Talán nem véletlen, hogy sok nemzet jelképében megtalálható a szárnyaló madár, a turul, a sólyom vagy éppen a tollas kígyó. Ide kapcsolódik, hogy a bibliából kimaradt egyik titkos iratban, Ábrahám apokrifában különös dolgok olvashatók. Amikor Ábrahám egyszer apja földjén dolgozott, Ezékielhez hasonlóan, nagy zajt hallott az égből. Amikor fölnézett, elképedve látta, hogy egy nagy tárgy közeledik felé, éppen arra a földre, ahol ő dolgozott.

A fiú megijedt, elkezdett futni, de szerencsétlenségére a földre esett. Félelmében a földön maradt, ám kis idő múlva valakik durván megragadták a vállát és fölállították. "Ott állt két lény, amilyeneket még nem láttam a földön, nem emberi módon lélegeztek." A két lény ismerte Ábrahám nyelvét, mert többször is megnyugtatták: "Ember fia! Ne félj! A két idegen megragadott, elvittek a tűzláng határához. Aztán fölemelkedtünk, mintha a szél vitt volna. A levegőben, abban a magasságban, amiben vagyunk, mintha hatalmas fényt látnék.

Leírhatatlan. A fényben pedig mintha tűz égne. És amint közeledünk, nagy alakokat látok, akik szavakat kiáltanak egymásnak, amiket nem értek... Én azonban szerettem volna leesni a Földre. A magas hely, amin álltunk, egyszer fölfelé állt, azután viszont megfordult. Egyszerre fönt láttam a Földet, és lent a csillagokat." Egyértelmű, hogy ezek a lények egy Föld körül keringő űrbázisra vitték, ami folyamatosan forgott a saját tengelye körül, így hozva létre a gravitációt.

A napunkat vizsgáló Soho felvételein időnként fel-feltűnik egy erősen fénylő, az ősi ábrázolásokból megismert szárnyas égitest.

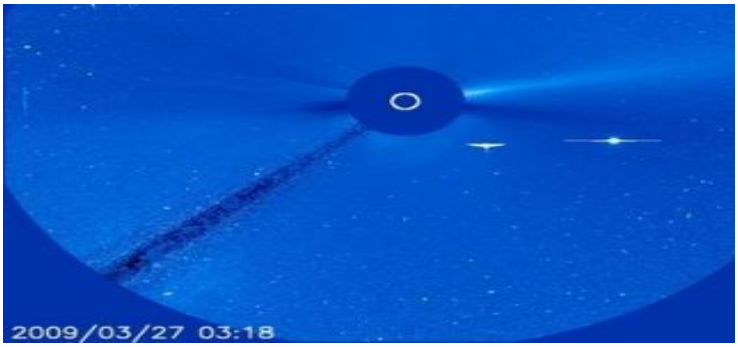

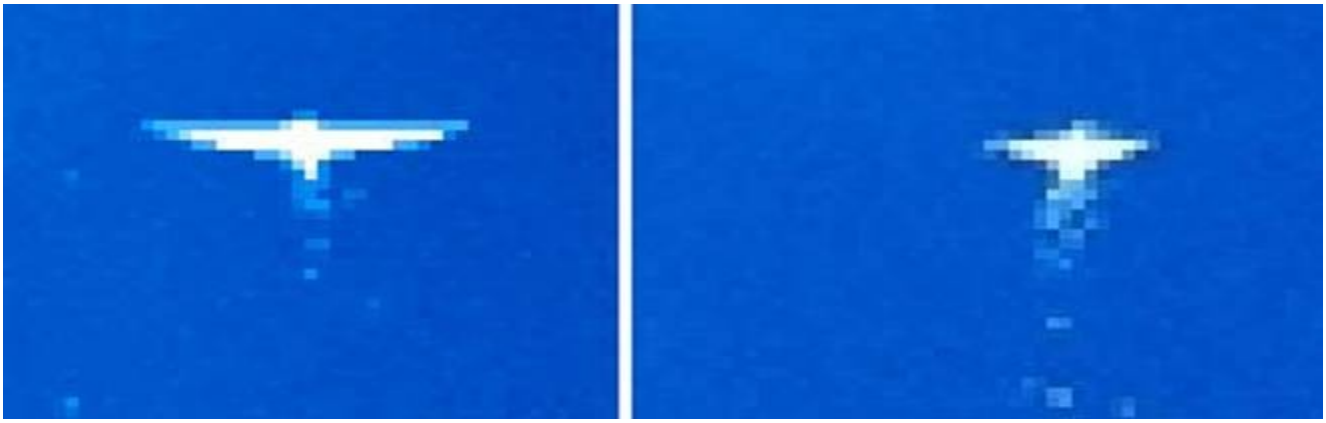

A Soho felvétele /2009 április 19

Ez lenne az az égi jármű, amiről a jövendölések szólnak? Ha a Nibiru valóban egy irányított szerkezet, akkor nem véletlen, hogy eddig még senki sem észlelte az érkezését. Mert a Nap takarásában fokozatosan közelítették meg a Földünket, időnként megmutatva magukat: -Itt vagyunk. Ha majd elérkezik a megfelelő időpont, ami lehet, hogy 2012 decembere, akkor hirtelen láthatóvá válik majd a szárnyas „bolygó” és végleg eldől a világ sorsa.

Lehetséges, hogy ez a Napunk elé irányított óriási űrhajó idézi majd elő a háromnapos sötétséget? A sumerok azért nevezték el az istenek lakhelyét Nibirunak, mert ennek a szerkezetnek a megjelenése együtt járt az emberek cselekedeteinek az elbírálásával és az ősi rend helyreállításával. Mily csodálatos a magyar nyelv, mely kutatók szerint, szavaiban sok hasonlóságot mutat a sumer nyelvvel. Az értelmes lények által irányított Nibiruval tehát nem más érkezik, mint a bíró (biru), aki ítéletet hoz világunk fölött. Az utolsó ítéletet.

Imhotep és a szürke földönkívüliek

Imhotep az ókori egyiptomi birodalom kiemelkedő tudással rendelkező nemes embere, aki a Kr.e. 2630-2611-ig uralkodó, III. dinasztiabeli Dzsószer (Netjerikhet) fáraónak, Egyiptom királyának volt a kancellárja és vezető tanácsosa, Héliopolisz főpapja, ezen

kívül orvos, főépítész, a legfőbb ács, szobrász, költő és filozófus. Nevéhez fűződik az egyiptomi építészet első remekműve, a szakkarai lépcsős piramis tervezése és megépítése.

Imhotep a mágus

A peremest a fáraó sírhelyének tartják, ám Imhotep egyik rangja és Dzsószer fáraó talapzatán látható képi ábrázolás láttán egy teljesen eltérő elképzelés fogalmazódott meg bennem. Az építész címei között ugyanis szerepel egy érdekes megnevezés, ami nem más, mint „a nagy kastély irányítója”. Vajon miért kell egy nyughelyet irányítani, vezetni? Hiszen miután egy fáraót eltemettek a sírt végleg lezárták, így oda ember be nem tehette a lábát. Nem mellékes az sem, hogy piramisba sohasem temettek embert. A másik elgondolkodtató dolog Dzsószer töredékes szobrán, egy talapzaton lévő véset, ami a fáraó és a szakkarai piramis építőjének a nevét is megörökíti.

Netjerikhet fáraó talapzata

Jobbról balra haladva az első faragvány - összesen három van a képen- egy dzsed oszlopot ábrázol. Ennek alakja kísértetiesen hasonlít a ma használt, porcelánból készült elektromos szigetelőkhöz.

Szigetelők

A soron következő formára az egyiptológusok azonnal rávágnák, hogy az egy ankh kereszt. De nem. Ez, akarom mondani ő nem egy kultikus tárgy, hanem, mint erre már egy korábbi bejegyzésben már jeleztem, egy hús-vér lény, egy földi nevén szürke földönkívüli.

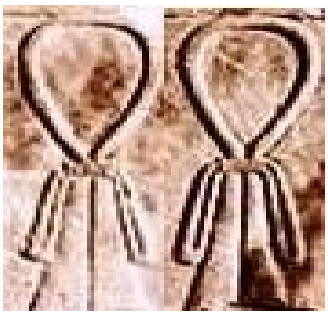

A török szürke a közelmúltból

Ez az ábrázolás a testfelépítésük legfőbb jellemzőit mutatja. Ovális fej, ami a testhez viszonyítva nagy. Vékony test, melyek mellet a hozzá simuló karok is láthatók. A festés erősen megkopott ugyan, de az egyik lény mandula alakú szemei halványan még most is látszódnak. Ezek a „keresztek” az ókori társadalomra nem jellemző, nyaktól lefelé az egész testet elfedő, hosszú, földig érő, hálóing szerű ruhát viselnek. De vajon mit keresnek ezek a lények egy egyiptomi fáraó szobor talapzatán? A szakkarai épületegyüttes valójában nem a

fáraó sírja, hanem egy energia-előállító központ volt, ami a világegyetem és a Föld energiáját gyűjtötte össze. Ennek a megépítéséhez szükséges technikai tudást, és a megfelelő működéshez fontos elektromos szerkezeteket és az energia továbbításához nélkülözhetetlen oszlopok megépítését és helyes használatát a szürkék biztosították. Azt, hogy a Dzsed oszlopok miképpen működtek azt a következő két kép mutatja be.

A delej oszlop

A baloldali oszlop az alapállapotot mutatja, míg a másik tetején már a működéskor létrejövő, egy lángnyelvhez hasonlító kiegészítés látható. Az abydosi templom egyik festményén ez a működés már jobban szemléltetve van.

Az oszlopon itt már egy gömb is megjelenik, amiből két párhuzamos fénynyaláb tör elő. A fénysugarak belsejébe rajzolt, a kukorica szárára hasonlító ábrázolás pedig valószínűleg a cikázó szikrákat jelenti. Nyilvánvaló, hogy az akkori emberiség alig túl a kőkorszakon nem állhatott olyan fejlettségi szinten, hogy ezeket a bonyolult szerkezeteket megtervezzék és megépítsék. A földönkívüliek jelenléte és segítsége viszont magyarázatot ad arra, hogy ennek ellenére miért voltak mégis képesek a legkeményebb gránit megmunkálására, az elektromos áram létrehozására, a delej oszlopok és a denderai villanyégő elkészítésére.

A magyar ősvallás jelképe a boszniai Nap piramisban

Bár a tudományos körök mindent megtettek és megtesznek annak érdekében, hogy hiteltelenítsék és nevetségessé tegyék a Visokó mellet magasodó piramisok feltárásainak eddig elért eredményeit, a Semir Osmaganic által 2005-ben elindított munka, a heves támadások kereszttüzében, mégis tovább folyik. A piramisvölgyben elvégzett próbaásatások, melyekkel gondosan kikövezett utakra, párhuzamosan, több rétegben egymásra helyezett, megmunkált, azonos méretű homokkőlapokra valamint több tonnás kőtömbökre bukkantak.

Már korábban egyértelművé tették, hogy ezt a területet nem a természet, hanem az emberi erő és elme formálta, alakította át. A világ eddigi legnagyobb, 220 méter magas Nap piramis három oldala, a légi- és űrfelvételek, a geometriai mérések, geodéziai topográfiai rétegrajz elemzések alapján, teljesen szabályos, azonos méretű és dőlésszögű háromszögformát alkot. A Nap piramis északi és keleti oldalának feltételezett találkozásánál elhordták az idők folyamán lerakódott 70 cm-es földréteget és meg is találták az építmény ezen élét.

Még 2007-ben Harry Oldfield brit biológus és feltaláló az elektromágneses mezők rögzítésére alkalmas eszközzel térképezte fel a piramis energiamezőjét és megállapította, hogy azt a közeli dombokkal ellentétben, folyamatosan mozgó, függőleges erővonalak veszik körül. A további vizsgálatok eredményei szerint a Nap piramison kívül még legalább négy kisebb-nagyobb építmény rejtőzik a földtakaró alatt.

Ezek közül némelyik lépcsős szerkezetű és sík felső résszel rendelkezik. Német kutatók talajradar készülékkel lépcsőket, átjárókat és a Nap piramisban az eltérő talajszerkezet alapján folyosókat is találtak. A piramisvölgyet behálózó alagútrendszer – mely az összes építményt összeköti– bővítése közben a járatokat kitöltő üledékes kőzet között egy fadeszka darabra bukkantak.

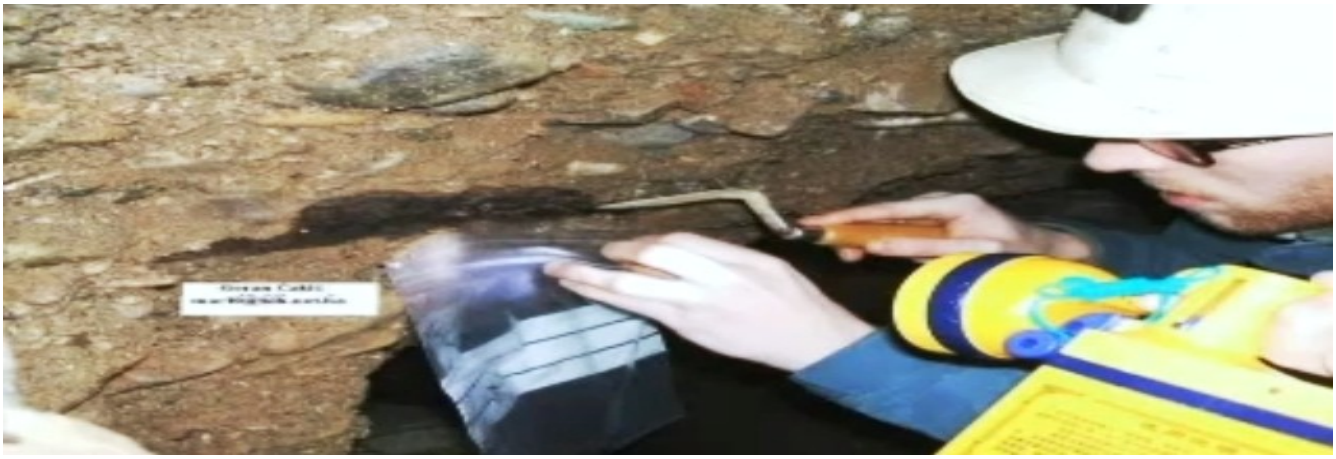

Az ebből nyert mintát kormeghatározás céljából egy német és egy lengyel laborba küldték. A Kiel-i Christian-Albrechts Egyetem Radiometrikus Kormeghatározó és Stabil Izotóp Kutató Leibniz Laboratórium Vizsgálata alapján a fatörmelék korát 30.600 (+/– 540 év), a gliwicei Sziléziai Műszaki Egyetem elemzése pedig 34.000 (+/– 1500 év) évesnek tartja. Mindez persze nem azt jelenti, hogy az építmények kora azonos a fadarab korával, hiszen nem tudható, hogy az mikor került az alagútba. Az idők folyamán a piramisokra lerakódott földréteg vastagságából viszont nagyjából meghatározható az az időszak, amikor az építők elhagyták a

helyszínt. Minden 1 cm talajréteg képződéshez 300 év szükséges. Az oldalakat fedő földréteg átlagosan 40-50 cm vastag, tehát a piramisok 12-15 ezer évvel ezelőtt épültek.

A feltárások során talált 6-7 ezer évesre becsült agyagpiramis

Az alagútrendszerben felhalmozódott hordalék –a járatokat valószínűleg egy hatalmas erővel lezúduló víztömeg töltötte fel– eltávolítása közben kisebb-nagyobb csiszolt rovásjeles homokkő tömböket találtak, melyek közül a legnagyobbak súlya a 8 tonnát is meghaladja. A legfigyelemreméltóbb, és nagy jelentőséggel bíró lelet az a rovásbetűs kőlap, amit a Nap piramis belsejében találtak. A megtalálás helyszíne azonban nem egyértelmű, mert azt egyes források a piramison kívülre teszik, míg Osmanagic egyik előadásában azt állítja, hogy a kőlapot a Nap piramisban találták.

Ezen a kőlapon, a betűk formája alapján nem egy, hanem több, különböző kultúrák írásjelei vannak. Viszont van egy véset, ami szinte a kő egész felületét betölti, tehát méretében kiemelkedik a többi rovás közül, ami azt valószínűsíti, hogy ez volt a kőlap legelső rovása. Az összes többi csak utólagos –a jelek összevisszasága, és a vonalkereszteződések is ezt mutatják– rárovásos „rongálás”. Az összerovás bemutatásához és elolvasásához a világhálón megtalálható, helyenként hibásan berajzolt képet, 90°–al balra kell fordítani.

A kőre a magyar rovás abc –„J”, „S” (alább ki fogom fejteni, hogy a háromágú villára hasonlító jel miért ezt a hangot jelöli), „TEN”, „TY”– jeleiből álló, ősvallási jelképet rótták. Ezekből a betűkből, a várdombi amuletten és a bánáti pecsétnyomón is megtalálható „Jó ős Ten Atya” mondat olvasható ki.

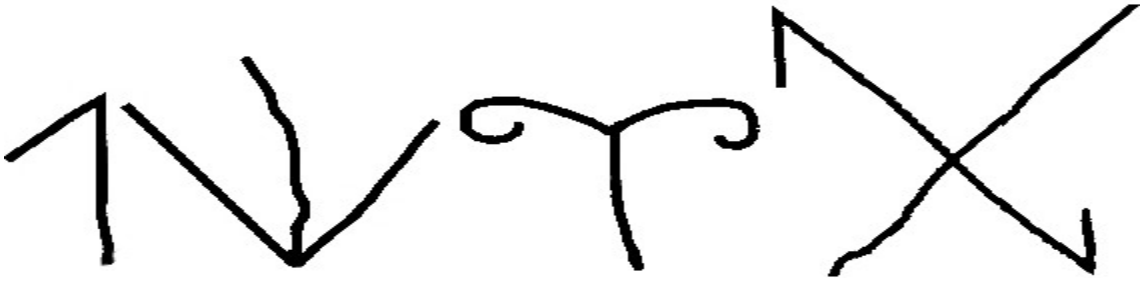

J, S, TEN, TY: Jó Ős Ten Atya

Ezen jelcsoport fölött, kissé jobbra egy ezzel teljesen megegyező jelkészletű, de erősen megkopott és méretében kisebb összerovás látható, melynek felső része, azaz a „J” hang rovásjele hiányzik (letört).

Az énlakai „Egy Usten” 1668-ból, és a boszniai „Jó ős Ten Atya” a kőkorszakból

Persze lehet arra hivatkozni, hogy nem tudható mi volt ezeknek a betűknek a hangértéke, és a rovók akkori szókincse sem ismert. Viszont a visokói Istenkő jelei, a korábban már bemutatott emberalakot formáló szobrokon is szerepelnek (tordasi istenanya, pártai szobrok, kisunyomi szobortöredék, Tordas-vinca szobor) „Ég Atya”, „Ős Ten Anya” és „Ős Ten” olvasattal.

Rögtön felmerül a kérdés. Mit keres egy magyar nyelven értelmezhető jelcsoport a több ezer évvel ezelőtt épült piramis belsejében? Egyáltalán mikor kerülhetett oda? Választ talán a vájatban képződött cseppkövek kormeghatározása adhat. A gliwicei Sziléziai Műszaki Egyetem vizsgálata alapján az alagút cseppkövei 5080 (+/–75 év) évesek, a járatokat ekkor vájhatták ki, tehát a kő is ebben az időszakban vagy ennél korábban kerülhetett a megtalálási helyére.

Az alábbi képen lévő, az alagútrendszerben fellelt kőtömb valamennyi rovásjelének helyes megállapítását a képek rossz minősége és a helytelen fényképezési mód sajnos nem teszi lehetővé.

A rovásjeles kő kibontás előtt

Néhány rovásjel a rossz fényviszonyok ellenére is felismerhető. (Középvonalban: „K”, „M”, „U”)

Az viszont egyértelmű, hogy ezek jelek, a többi kőtömbön látható

jelekhez képest nem különállóak, hanem összetartoznak és szavakat vagy akár egy mondatot is alkothatnak. Mivel ezek a rovásleletek természetes fénytől elzárt helyen vannak, a jó minőségű kép eléréséhez központi irányfény nélkül és a fényképezőgép villanó fényének kikapcsolásával, a kőtömböt, felületének síkjában minden oldaláról egyenként megvilágítva kell megörökíteni. A kőbe vésett mély barázdák így árnyékot vetnek és kirajzolódik a teljes írás. Persze a helyszíni vizsgálat még ennél is biztosabb eredményt hozhatna.

A járatrendszer bejáratánál talált kőtömb rovásjelei. („A” vagy „M”, „R”, „U”,„ZS”)

Beszterce völgyi szerencse- és varázskövek

2009 májusában a Farkasa nevű kis falu közelében, az Aranyos-Beszterce folyó áradása egy emberi fejet formáló, a boszniai kőlapon lévő jellel szinte teljesen azonos ábrázolással ellátott, a kőkorszakból eredeztetett tárgyat mosott ki a talajból. A rovásjeles kő átmérője 8x7,5 cm, súlya pedig 300 gramm.

Az összerovás betűit külön színnel jelöltem, melyek közül a sárga színű jel a „S”, a piros a „TEN”, melynek oldalsó, csigavonalban meghajló szárait a szemek helyettesítik. A sötétkék szín a „TY” hangértékű rovásbetűt jelöli. Fent világoskékkel jelölve a Beszterce völgyi pecsételőn is megtalálható „G-Ő” összerovást, mellette jobbra pedig talán a „G” vagy a „GY” rovásjelét nyomták a puha agyagba.

A fejtetőre helyezett, fésűre emlékeztető jel ebben az esetben a termékenység, az eső és a napkelte jelképe is lehet. „A fejre helyezett fésű a természetfeletti erőkkel való kommunikáció módja. A fésű fogai az égi fény sugarait jelentik, amelyek a fejtetőről hatolnak be az Énbe. Ez a fény tartja egyben a hajat, azaz az egyén alkotórészeit ereje, nemessége és lelki felemelkedésére való képessége foglya össze.” /Pál József, Újvári Edit: Szimbólumtár/

Az alsó összerovás jeleiből, számos kőkorszaki lelethez hasonlóan, az ősvallás egyik gyakran előforduló szófordulata az „Ős Ten Atya” olvasható ki. A következő folyóparti leletet két furattal látták el, amiből az következik, hogy azt felfűzve a nyakban hordták. Éppen ezért úgy, mint a karcagi karika esetében ezt a tárgyat is furattal lefelé, viselőjének szemszögéből kell megvizsgálni.

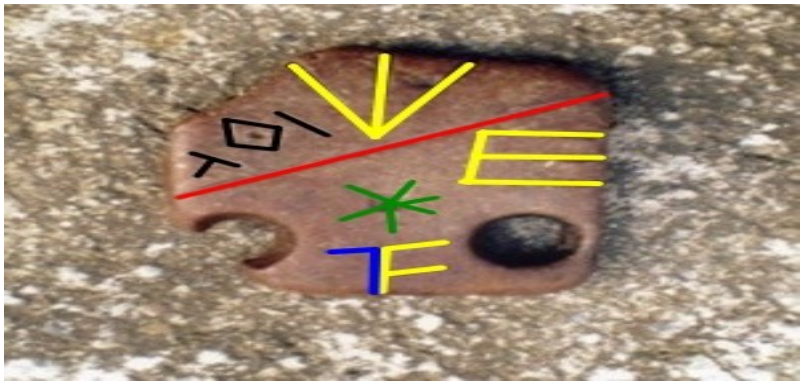

Az olvasás a megszokottak szerint balról-jobbra halad és a háromágú villa alakú jelnél kezdődik. Ez a rovásjel hasonlít ugyan a mai rovásábécénk „ZS” hangértékű jelére, mégsem azonos vele. Sokáig töprengtem azon, hogy milyen hangot jelölt ez a közösség ezzel a betűvel. Mert az nem lehet, hogy az „S” hang jelölésére a rovásábécénk „ZS” betűjét használták és mai hangértékének megfelelően is ejtették. (pl. őzs Atya, őzs Ten, égi őzs) Végül ez az apró kis tárgy segített megválaszolni a kérdést.

A rovásjeleink valamilyen tárgy, állapot vagy cselekvés leegyszerűsített képi ábrázolásai, szójelei, mint például az SZ rovásjele, ami a növényi szár, az M, ami a mell vagy régebbi jelöléssel a mász(ik), az S, ami a sánc vagy sátor és a V, ami a völgy vagy vág jelentését hordozza magában. A villa alakú jelnek csak meg kellett találnom a képi megfelelőjét, ami leginkább egy cselekményre, valamilyen tárgy kettéhasításának a folyamatára hasonlít.

A középen lévő függőleges vonal „I”a vágóeszköz, ami lehet egy kés pengéje vagy akár egy fejsze foka is, a „V” alakú jel pedig egy hosszára állított farúd, amit az éles vágóeszköz éppen két részre vág, így az kétfelé hajlik. Éppen ezért úgy gondolom, hogy ez a rovásjel a sar ősgyök szójele, „melyből sarab, sarabol, saraboló, sarj, sarjaz, sarol, sarló, mind metszésre vonatkozó származékok erednek.” /Czuczor Gergely-Fogarasi János: A magyar nyelv szótára/ Ebből következik, hogy az égetett agyagtárgy villa alakú jele, a szó eleji „S” hangot jelöli, –javítva a korábbi hibákat– az összes olyan

rováslelettel együtt, (magurai pecsétnyomó, Beszterce völgyi pecsételő, bánáti pecsétnyomó) melyekre ugyanezt a jelet rótták. Ez a betű a sidoni és az arámi ábécében is megtalálható és szintén az „S” hangot jelöli. Véleményem szerint az etruszk ábécé M betűre hasonlító, „S” hangértékű írásjele is a sar szójele.

Képileg ugyanazt a cselekményt ábrázolja, de itt a két függőleges vonal egy farönk, a közöttük lévő „V” alak pedig a vágást, metszést, azaz a „S”art jelenti. Érdekes, hogy a mai magyar rovás ábécében ennek a jelnek (M) a hangértéke „V”, ami képileg szintén visszavezethető a vágás vagy vájás folyamatára. A rovás második betűje az „E”, amit a „G” és a „J” hang rovásjele követ. Ebből a négy jelből „SEGEJ” vagy „SEGÉJ” szó olvasható ki, ami egyenértékű a ma használt segíts szóval.

S, E, G, J: Segéj-Segíts

Ezt a szót hangilag még ma is teljesen megegyező módon ejtjük, például a fogadalmat lezáró „Isten engem úgy segéljen” (ejtve: SEGÉJJ-en) mondatban. Nyilvánvaló, hogy viselője a mindennapi élet nehézségeinek átvészeléséhez, testi épségének megőrzéséhez kért és remélt segítséget, védelmet ettől a varázserővel felruházott apró tárgytól. A leletet egy keresztirányú vonal osztja ketté, mely fölött három rovásjel, alatta pedig valószínűleg egy csillag rajza látható. Az írást balról-jobbra olvasva az „I”, a „K” és az „R” hang rovásjeleit állapítottam meg. A rovás szabályai szerint a vonal fölött az „IKIR” szó olvasható, ami azonos az iker szavunkkal. „(ik-ěr, mongolul ikiri, törökül ikiz vagy némelyek szerént: jigiz, és a ‚húszat’-at jelentő szóban igir-v. jigir-[mi]; ide tartozik a ‚kettő’ jelentő mongol kjuhar is” /Czuczor-Fogarasi/. Ha az olvasat helyes,

akkor a tárgyon lévő csillag a Napot, a két furat (a felfűzéshez egy is elég lenne) pedig az Ikrek csillagkép két tagját, a Kasztor és a Pollux nevű csillagokat jelöli, melyek a Nap, az égbolton egy év alatt megtett látszólagos útjának a közelében találhatók meg. Az írás alá húzott vonal pedig pontosan ezt az utat, a Napunk égi pályáját jelöli.

Mindebből az vonható le, hogy kőkorszaki őseink nemcsak a csillaghalmazok felépítését, alakját, hanem a Nap égi útjának fontosabb állomásait, az égövi jegyeket is ismerték. Egynek, az Ikrek csillagképnek az ősi nevét (Ikir) pedig a leletnek köszönhetően már tudjuk is. A leomló folyóparton eddig kb. 120 darab, bekarcolt jelekkel ellátott, különböző nagyságú és formájú, égetett agyagtárgyat találtak. Eddig sajnos csak erről a két tárgyról közöltek képet.

Rovásjelek a Pilisben

A titokzatos Pilis hegység erődítményének egyik megmaradt falán egy rendkívül fontos rovás látható, melyet tévesen az „R” és az „A” betűk összerovásának gondolnak.

Az ősi jelet megpróbálták eltüntetni

Hibás az olvasat azért, mert nem veszik figyelembe a nagyrészt függőleges irányú, az eredeti rovás eltüntetését célzó vésett vonalakat. A rongáló pontosan tudta, hogy egy „pogány”, őseink vallásának egyik gyakran használt jelképét semmisíti meg, azonban szerencsére sietős dolga lehetett és csak részben sikerült elpusztítani ezt az ősi jelet.

A rovás keletkezésének pontos idejét ugyan nem lehet megállapítani, de szinte biztos, hogy az a kereszténység elterjedése előtti időkre tehető. A rávésett vonalak eltávolítása után a kövön, habár a megrongált jelek egy részét a természet pusztító ereje is megkoptatta, a boszniai kőlapon és a Beszterce völgyi szerencsekövön lévő, azzal szinte teljesen megegyező összerovás látható, „JÓ ŐS TEN ATYA” olvasattal.

Az ősvallási jelkép

Az egykori magyar királyi központban, a Pilisben lévő rovásos kő, az erdélyi és a délvidéki leletek azonos jelkészlete és olvasata azt valószínűsíti, hogy a Kárpát-medence területe már a kőkorszakban is egy egységet alkotott, népességének azonos szokásai voltak,

ugyanazt a vallást gyakorolták, az Ős Tent, az Ős Ten Anyát és Atyát tisztelték. A boszniai piramisvölgy pedig talán, a szakkarai lépcsős piramishoz hasonlóan, egy vallási – és gyógyító központ lehetett.

Letűnt civilizációk emlékei I.

Mai ismereteink szerint kb. 8 millió évvel ezelőtt jelent meg az emberfélék azon faja, akik már különböző eszközöket is használtak. A ma élő ember ősének a megjelenése kb. 500 ezer évvel ezelőttre tehető, s bár jóval fejlettebb volt elődeinél mégis egészen az újkőkorszak végéig, kb. Kr.e. 4500-ig kőeszközöket használt. Ennek ellenére a világ számos pontján kerülnek elő olyan többszázezer éves, fémből készült eszközök és különböző tárgyak, amelyek megkérdőjelezik a tudomány jelenlegi álláspontját, a magas értelemmel bíró lények megjelenésével és a Föld történetével kapcsolatban. Íme néhány, a hallgatás homályába burkolt különleges lelet, ami bizonyíthatja, hogy a kőkorszakban vagy jóval azelőtt, egy magas fejletséggel rendelkező kultúra virágzott a Földanya testén.

Az alsó képen egy hajszálvékony rugó nagyított felvétele látható

Ezeket a különböző méretű, a rendkívül vékony 0,003mm-től a 3cm vastagságig terjedő, csigavonalban feltekert szálakat, a 90-es évek elején aranykeresők találták az Urál hegység közelében, 3-12 méter mélységben. Anyaguk különböző: a nagyobbak rézből, a kisebbek igen ritka fémekből, volfrámból és molibdénből készültek. A volfrám nagy sűrűségű, olvadáspontja 3410°C és elsősorban az acél keménységének a növelésére használják, ötvözetlen formában pedig izzószálakat készítenek belőle. A molibdén szintén nagy sűrűségű, olvadáspontja 2650°C. Ezt a fémet is az acél szilárdságának a növelésére használják, ráadásul növeli a fém korrózió elleni védelmét is. Dr. Matveyeva szerint az a kavicsos-törmelékes réteg, melyben ezeket tárgyakat felfedezték legalább 100.000 éves. Ezeket a rugókat tehát az őskőkorszak utolsó szakaszában készíthették.

Ősi csővezetékek Kínában

Vasból készült csöveket találtak a Quinghai tartományban lévő Qaidam medencében, a Baigong hegy lábánál. Ez még nem is lenne különös, ámde ezek a vezetékek nagyon régiek és a fejlett ipari területektől távol, Kína gyéren lakott vidékén találhatók meg, ahol a hegytől északra csak pásztorok élnek. Az itt lévő hegy barlangjának a bejáratánál, egy 40 centiméter átmérőjű, a barlang falába beágyazódott vezeték fut a föld mélyébe. A barlangtól kb. 80 méterre a Toson-tó homokos partján és a sziklák között pedig, keletről-nyugati irányba futó, különleges alakú, 2 – 4,5 cm átmérőjű (a legvékonyabb gyufaszál vastagságú) vascsövek hevernek minden felé. Hasonló átmérőjű csöveket találtak a tó medrébe eltemetve, melyek némelyike eléri a vízfelszínt.

A beágyazódott vezeték és egy azonos átmérőjű (40cm) cső vége

A csövekből vett minta vizsgálata során kiderült, hogy a cső anyagát 30%-ban vas-oxid, nagy mennyiségű szilícium-dioxid és kálcium-oxid alkotja. Anyagszerkezetének 8%-át nem tudták azonosítani. Liu Shaolin szerint a magas szilícium-dioxid és kálcium-oxid tartalom a vas és a homokkő hosszú ideig tartó kölcsönhatásának az eredménye, amiből az a következtetés vonható le, hogy ezeket a csöveket nagyon régen helyezték ide. Megközelítőleg 140-150 ezer évvel ezelőtt.

2,8 milliárd éves gömbök

Az elmúlt évtizedek során a dél-afrikai bányászok, egy több mint 2 milliárd éves rétegben, alumínium-szilícium-hidroxid kinyerése közben több száz, fémből készült 0,5-10cm átmérőjű gömböt találtak, melyek közül az egyik gömb felületén három, egymással

párhuzamos vonal fut körbe. A gömbök belseje rostos szerkezetű, felületük pedig acél keménységű és karcmentes.

Anyaguknak az összetétele különböző és rendkívül változatos. A gömbök anyagát vörösvasérc(Fe_2O_3), kálcium-szilikát($CaSiO_3$), tűzvasérc($FeOOH$) vagy vas-szulfid(FeS_2) alkotja. Roelf Marx a dél-afrikai Klerkdorp múzeum –itt őrzik a gömböket- kurátora

szerint a leleteket teljes rejtély övezi, hiszen látni rajta, hogy emberkéz alkotta, de a mai ismereteik szerint abban a földtörténeti korban melynek rétegeiben mindezeket megtalálták, a Földön még nem létezett értelmes élet.

A londoni kalapács

Ezt a nyéllel is rendelkező kalapácsot 1936-ban kirándulók találták meg egy patak medrében, a texasi London közelében. Geológusok szerint a kalapács egy 100 millió éves kőzetbe van ágyazódva. Megtalálásakor csak a nyél volt látható, a fejet körbeölelő kőzetet csak később hasították két részre. A felnyitás során sérülések keletkeztek a fémfej egyik élén, így láthatóvá vált egy ezüstösen ragyogó terület, melynek felszíne a mai napig rozsdától mentes.

A kalapács fejének az anyagtartalmát két intézetben is megvizsgálták. A vizsgálatok után kiderült, hogy a fej 96.6%-ban vasból, 2,6% klórból és 0,74%-ban kénből áll, azaz készítői majdhogynem tiszta vasat állítottak elő. Egyéb adalékanyagokat és szennyeződéseket nem találtak benne.

A röntgenes vizsgálatok során megállapították, hogy a fej anyagszerkezetében nincsenek zárványok és egyéb szabálytalanságok, ami azt jelenti, hogy a vasat először kilágyították majd megedzették. A kalapács nyele az idők folyamán megkövesedett, belsejének egyes részei pedig porózus szénné váltak.

Letűnt civilizációk emlékei II.

1929-ben több különös térkép került elő a törökországi szultáni palota, a Topkapi Szeraj múzeummá alakítása közben. Ezeket a térképeket egy török tengernagy, Piri Reis (Hadji Muhiddin Piri Ibn Hadji Mehmed) készítette 1513-ban.

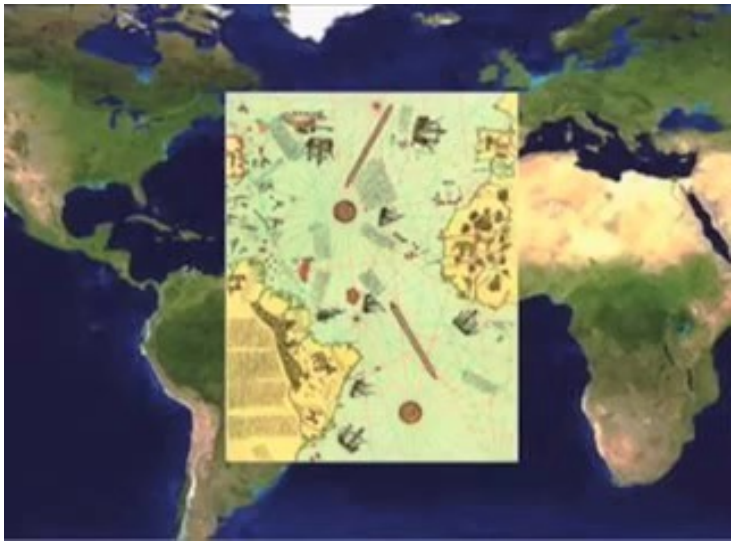

A világtérkép készítője több forrást is felhasznált, nyolc Ptolemaiosz-térképet, négy korabeli portugál térképet, egy Dél-Ázsiát ábrázoló arab térképet és egy Kolumbusz által készített Újvilág-térképet. A térképekben nemcsak az a különös, hogy rendkívül pontosan ábrázolja a földrészek és szigetek elhelyezkedését és azok partvonalait, hanem az is, hogy az egyik, az abban a korban (1513) még nem ismert hatodik földrészt, az Antarktiszt is feltünteti, ráadásul a földrészt ma vastagon borító jég nélkül. A térkép vizsgálata után a geológusok kijelentették, hogy a térkép a 11 ezer évvel ezelőtti valóságot ábrázolja.

Az alábbi világtérképet, mely a ma ismert földrészek mellett ábrázolja Atlantiszt is, Ecuadorban találták egy aranybányában.

Atlantisz szigete Észak-Amerika mellett

Ez a kő több száz olyan lelettel együtt került elő, melyek nem illenek egyetlen egy Dél-Amerikai kultúrkörbe sem. A kő egyik oldalán, közel Szaúd-Arábiához, egy vörös szem látható, melyből mindkét irányba egy fehér színű vonal indul ki.

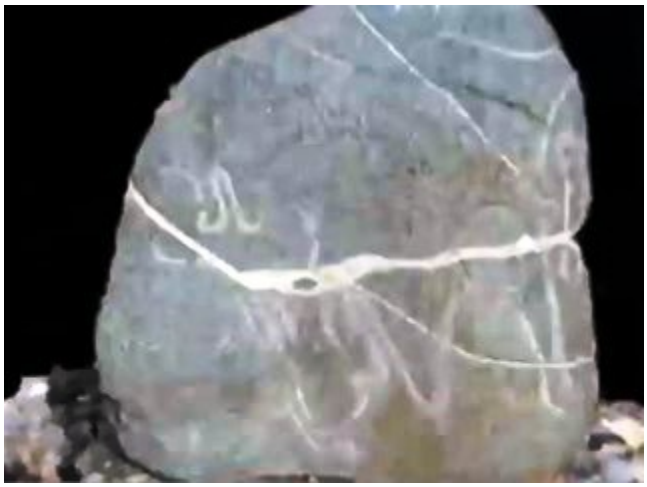

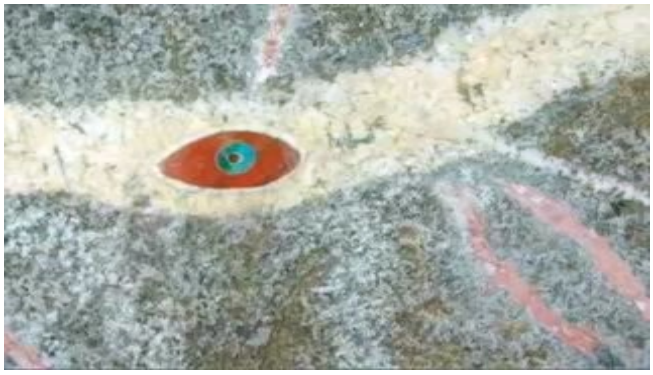

Ez a fehér sáv körbehalad az egész kövön, áthalad Dél-Amerikán és érinti Atlantiszt is. A Dél-Amerikát átszelő vonal irányváltásánál, egy apró fehér kört rajzolt a térkép készítője. Ez a kör azt a helyet jelzi ahol ezeket a tárgyakat egykor elhelyezték.

Szintén Ecuadorban találták ezt a piramist is, aminek a csúcsán lévő szem, UV fénnyel megvilágítva erősen ragyog.

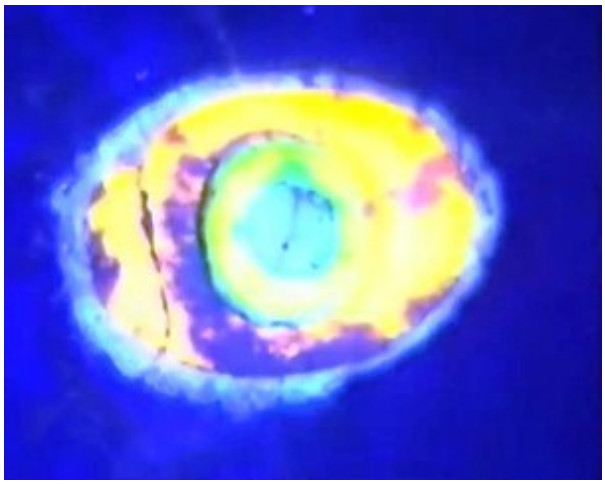

A piramis alsó részére, kis aranylemezekből apró pontokat helyeztek el. Véleményem szerint ezek a pontok nem az Orion, hanem a Fiastyúk csillagképet hivatottak ábrázolni. Ebből a csillaghalmazból bizonyos időközönként, emberi lények látogatják meg a Földet. A csillagkép fölött egy írás látható, melyet állítólag sikerült megfejteni. A szanszkrit betűkkel írt szöveg így szól: A Teremtő fia eljő.

A Fiastyúk

A csillaghalmaz ábrázolása egy 15 ezer éves glozeli leleten.

A következő lelet felső részén két piros színű szem látható. A szempár alá két kezet rajzoltak. Az egyik egy piramist tart a tenyerében, míg a másik kéz tenyérrel lefelé a piramis csúcsa felett látható.

Az alábbi kőre rajzolt ülő ember ugyanúgy tartja a kezében lévő piramist, mint ahogy az az előző leleten látható.

Az ülő alak fején egy kalap van, fölötte pedig egy parabolaantennára hasonlító tárgy látható, amit egy vonal (kábel) köt össze az ember fején lévő kalappal. Ez az antenna a föntebb lévő, ovális tárgy (ufó) felé irányul, ami a vonalakból ítélve erős fényt bocsát ki magából. A piramist tartó férfi szemeiből vonalak, erővonalak indulnak ki két emberalak felé, akik ennek az erőnek a hatására meghajlanak, engedelmeskednek a fölülről jövő akaratnak. A helyszínen

megtalálták a rajzon feltüntetett *fémből készült kalapot, melynek középpontjában egy rés látható. Itt lehetett a csatlakozási pont, illetve valamilyen technikai szerkezetnek a rögzítési helye*.

Szintén itt került elő egy nagy- és 12 kisebb, jádéből készült talpas kupa. A kis poharakon a maják által használt számjelekhez hasonlító jelek vannak, amiket ha teletöltenek folyadékkal és azt beleöntik a nagyméretű pohárba, akkor az teljesen megtelik.

A nagy kupa külső felületén csillagképek ábrázolásai láthatók, melyek UV fényben szintén világítanak.

Külön érdekesség, hogy ennek a kupának a belseje rendkívüli mágneses tulajdonsággal bír, míg a külső felületén mindez nem érzékelhető. A geológusok szerint, ha egy kő anyagában fémrészecskék vannak, akkor mindkét oldalának mágnesesnek kell

lenni. Ez a szabály ebben az esetben mégsem érvényes. *Végezetül, de nem utolsó sorban, íme egy másik különleges tárgy, világító csillagképpekkel. A jáde tálcán két ember látható, akik a sötétben fénylő tekintetüket az égre szegezik.*

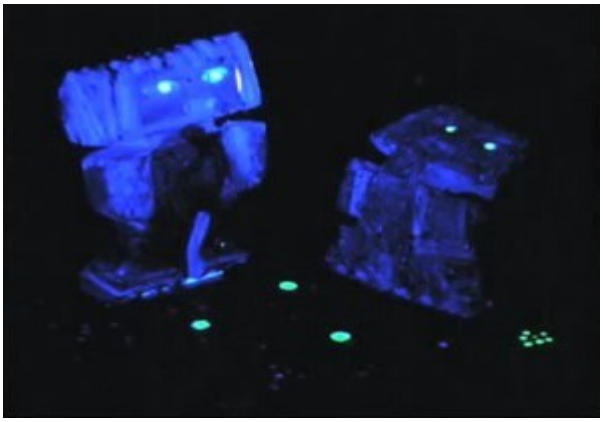

Ősi földönkívüliek Mexikóban

Az 1950-es években földönkívülieket és repülő szerkezeteket ábrázoló különös tárgyak kerültek elő Mexikó középső területéről. A tárgyakon látható lényeket többségében nyújtott fejjel és mandula alakú szemmel ábrázolták. Alaposabban megvizsgálva a rajzokat megtudható az is, hogy ezek az űrutazók miképpen küzdik le a bolygórendszerek közötti több ezer fényévnyi távolságokat. Ez a nagyszámú tárgy csak egy része annak a leletegyüttesnek, amit ez év

decemberében egy film keretében fognak bemutatni. Ebben többek között olyan kódexeket is megismerhetünk, melyek talán tájékoztatnak az emberiség és a földönkívüliek közötti ősi kapcsolatról, a repülő szerkezetek működéséről, űrutazásokról és talán az égi testvérek visszatérésének az időpontjáról és annak menetéről is tudomást szerezhetünk.

Az alsó képen az álarc hátsó felületén egy repülő csészealj látható, melynek tetejéből jelképesen egy alak emelkedik ki. Egyik kezében egy gömböt tart, a másik kezét pedig egy közeledő üstökös felé nyújtja. Talán módosítja a pályáját?

A fenti képen egy űrjármű belsejét látjuk. A benne ülő lény jobb kezével mintha egy irányítókart fogna, bal karjával pedig az úti cél, egy égitest felé mutat.

A kukorica ember.

Ez fenti rajz valószínűleg egy szürkét ábrázol. Mind a négy végtagon három ujj van, szemei nagyok, mandula alakúak, az orrnyereg hiányzik.

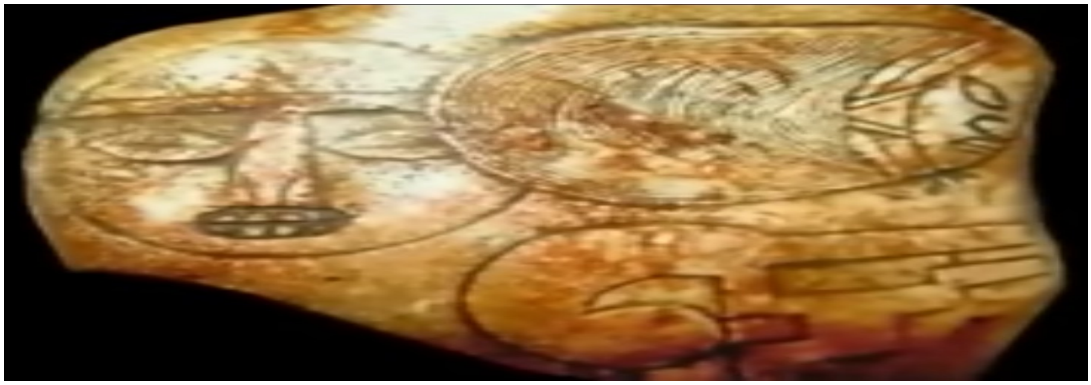

Ezen a képen egy felszálló csészealj látható, miközben a jármű aljából "lángnyelvek" csapnak ki. Alatta ismeretlen okból egy ember fekszik, akit ezek a "lángnyelvek" körbeölelnek. Elragadás? A járműtől balra fent a Nap, jobbra pedig a naprendszerünk egyik gyűrűs bolygója a Szaturnusz látható a holdjaival.

A kép bal szélén lévő ember egy, a világűrben való tartózkodást lehetővé tevő öltözéket visel. A fején lévő sisak üvegét egy függőleges vonal jelzi.

Mandula alakú szem, de a szürkékre nem jellemző ajkak és orrsövény.

Alulról felfelé: egy felemelkedő csészealj, a Hold, a Nap, egy meghatározhatatlan égitest, (Nibiru?) fentebb pedig talán a Tejútrendszer.

Előtérben egy repülő csészealj, háttérben egy piramis a magasba vezető lépcsőivel.

A mexikói ősi romváros Teotihuacan, csúcs nélküli piramisokkal. A leszállóhely?

Repülő szerkezet, mely leginkább egy rakétára hasonlít. Jobbra fent a Szaturnusz.

Űrruhás emberalak

Meglepő dolgot rejt a boszniai piramishegy

A boszniai Piramisok Völgye alatt van egy kiterjedt földalatti alagút és kamrahálózat, amely összesen több mint tíz mérföld hosszú, és összeköti az összes piramist más helyekkel együtt. Az ásatások kezdetén, (amikor egy bejáratról tudtak még csak) rájöttek, hogy minden oldalalagutat kőfalakkal és folyómederből odaszállított anyaggal zártak el. Sok időbe és munkába telt, amíg ezek közül a töltőanyagokból eltávolítottak valamennyit.

Ekkor bukkantak rá és követték azt az alagutat, mely a Nap Piramisába vezet, illetve két másik alagutat is találtak, amelyben víz van. Ezek az alagutak szintén be vannak falazva. Az egyik alagút a Nap Piramisba vezet. Az egész tiszta volt, kőfalakkal az oldalán, és a friss víz csobogott benne. Mivel a mennyezet lassan veszített a magasságából, a kutatók egy csónakszerű eszközön mentek tovább, amíg el nem érték azt a részt, ahonnan már nem volt lehetőség a továbbhaladásra. Úgy tűnik ez a csatorna egy vízforrás, amely a piramis alatt ered.

Nagy áttörés történt a Második Nemzetközi Tudományos Konferencián, amely a bosnyák piramisokról szólt, idén szeptemberben, Visokóban. Klaus Dona, ausztriai kutató bemutatott egy térképet a földalatti alagút rendszer jelen állapotáról, amely a Nap Piramisában található. Ezt a térképet egy barátja készítette, aki egy kifinomult föld mélyére behatoló radarokkal dolgozik. Ez a műholdas radar kimutatta, hogy több szinten (mélységben) milyen alagutak vannak, és látható, hogy valószínűleg egymással összekötve léteznek függőleges aknák és kamrák is. Klaus Dona azt mondta, hogy a legtöbb kamra üres, de az egyik "tartalmaz csontokat, és valami mást is, nagyon meglepődsz, amikor meglátod".

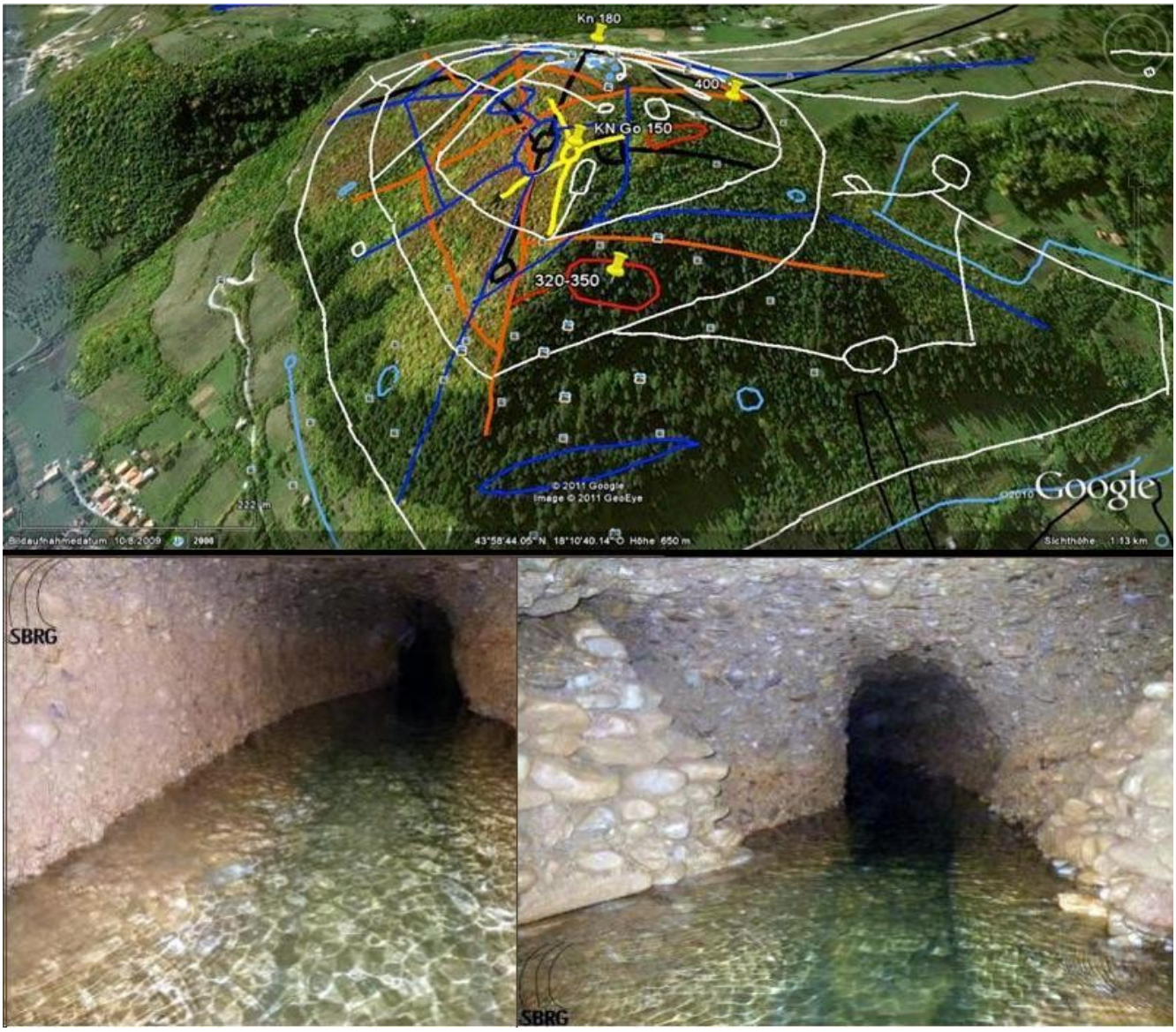

Az alagutak színkóddal: világoskék 5 méterre a felszín alatt, a fehér 10 méter mély, kék 40 méter mély, barna 70 méter mély, sárga 150 méter mély, fekete 180 m mély, piros 350 méter mély. A körök szobákat vagy üreges tereket jelentenek.

/Forrás ismeretlen/

Lehet, hogy emberi csontokat rejt a piramis? Vajon mi lehet az a meglepő dolog? Reméljük hamarosan minden kérdésre választ kapunk s talán újabb rovások is felszínre kerülnek.

Ankh, a kis szürke

Az Ankh kereszt az egyik legrégibb szimbólum, amit amulettként használtak az ősi Egyiptomban. A fáraók a tudás és az öröklét jelképeként viselték, de a kereszt gyakran jelenik meg a főbb egyiptomi istenek kezében is. A jelképet az élet kulcsának is tartották, mely a világegyetem életet adó és az azt fenntartó erőit jelképezi, a vizet és a levegőt. A hurkos kereszt eredetére és jelentésére már számos elmélet született. Howard Carter feltételezése szerint a kereszt az emberi nemi szervek primitív ábrázolása. De vannak olyan elméletek is, mely szerint a kereszt eredetileg Ízisz anyaistennő övére kötött csomó volt, egy másik pedig szandálszíjnak tartja. Más elképzelések szerint az Ankh, a Napot ábrázolja a horizont felett, azaz a Nap keletről nyugatra tartó útját, ahol a hurok a Nílust jelképezi.

Azonban sokak figyelmét kerüli el, hogy III. Ramszesz templomának egyik falán ez a kereszt életre kel. Az alábbi képen jól látható, hogy több nyújtott fejű, vékony testű és karú alak, két-két „botot” tart a kezében. Habár a fal festése már erősen megkopott, de a legalsó baloldali lény egyik mandula alakú, nagy fekete szeme -a többi lényé ha halványan is- még most is jól kivehető. Ennek tükrében feltételezhető, hogy az Ankh kereszt valójában a tudást, az örök életet jelentette, amit ezek a kicsi lények hoztak a Földre. Miután valamilyen okból az emberek segítői elhagyták a Földet, ezután születhetett meg az emlékükre és tiszteletükre ez a leegyszerűsített ábrázolás.

A baloldali szem teljesen, a jobboldali szemnek viszont csak a körvonala látható

III. Ramszesz kis szürkéi a "villámló" bottal

Folytatják a Nagy Piramis aknáinak feltárását

A Khufu piramis központjában található két terem, melyből szűk aknák vezetnek a külvilág felé. A király „sírkamrájából” két 20 cm keresztmetszetű akna indul 45°-os szögben a piramis északi és déli fala irányába. Az északi 71 méter, a déli pedig 53 méter magasságban éri el a felszínt. A királyné „sírkamrájából” induló járatokat 1872-ben fedezték fel, ám ezek nem érik el a külvilágot. Feltételezések szerint ezeken a járatokon keresztül jutott a fáraó lelke az égbe, hogy elfoglalhassa az őt megillető helyet a csillagok között.

1986-ban, két francia régész Gilles Dormion és Jean-Patrice Goidin végzett kutatásokat a Nagy Piramis kamráiban. Indukciós méréssel kimutatták, hogy a vastag falak mögött egy nagy üreg található, amely akár terem is lehet. Később lyukat fúrtak a kemény falba. A művelet után különös, fehér homok pergett át a furaton. A laborvizsgálatok kimutatták, hogy a homok nem Egyiptomból származik, minden egyes homokszem vasoxiddal van bevonva és a vizsgált anyag tartalmaz egy ismeretlen, máig nem azonosított mesterséges adalékot is. 1992-ben egy kamerával felszerelt robotot küldtek be a királynő kamrájának déli csatornájába. A robot útját 60 méter után egy elhúzható mészkőajtó állta el, amelyen két bronz fogantyú volt. Ezután a robot lézerkeresőjével végigtapogatták az alagutat lezáró ajtót, mely után kiderült, hogy a kőtömb mögött egy üreg található.

Tíz évvel később, 2002-ben egy ultrahang-érzékelővel, radarral, öt fedélzeti kamerával, gáz analizátorral és fúrógéppel felszerelt szerkezet vezettek királynő kamrájából induló déli járatba. A robottal átfúrták az akna végén lévő kőlapot, majd ezután a furaton átvezették a száloptikás kamerát. Kiderült, hogy 20 cm-re az előző ajtótól egy újabb kőtömb zárja le az aknát. Az északi akna 18 méter után 45°-ban elfordul, amit 60 méter után szintén egy mészkőajtóval zártak le.

A Leeds-i egyetem kutatói már az utolsó beállításokat végzik azon a roboton, ami majd ismét végighalad az aknákon s mellyel feltárják az ajtók mögött lévő területeket. A vállalkozást Djedi-projektnek keresztelték el, Dzsedi, Kheopsz öreg varázslója után, akivel a fáraó rendszeresen konzultált a piramis építése során. Robert Richardson, a Leeds-i Egyetem mechatronikai intézetének docense szerint addig folytatják a kísérleteket, míg a robot végig nem halad az aknákon.

„Öt éven át dolgoztunk a terveken. Nincsenek előre kialakított nézeteink, csupán tényeket szeretnénk gyűjteni olyan szakemberek számára, akik majd összegzik ezeket és levonják a tanulságokat. Két akna van - az északit egy mészkőajtó zárja el, amelyen semmi sem hatolt át eddig. Ami a déli aknát illeti, a korábbi kutatás során megmérték a kőlap vastagságát, átfúrták és egy kamerát juttattak át ezen keresztül, utóbbi közvetlenül az ajtó mögött egy másik felületet fedezett fel. Mi is arra vállalkozunk, hogy megmérjük a vastagságát és átfúrjuk. Most készítjük elő a robotot és reményeim szerint még ebben az évben útjára indítjuk.” - hangoztatta Robert Richardson.

Mágikus piramisok

A piramisok létrehozásához rendkívül pontos számításokra és szinte emberfeletti erőfeszítésre volt szükség. Éppen ezért, figyelembe véve az építmények körüli rejtélyeket, sokakban fogalmazódik meg az a gondolat, hogy a fáraók építményei mágikus képességgel bírnak. A piramisokban sohasem találtak múmiákat, bár egy történet szerint Mamun kalifa Kr.e. 820-ban a Nagy Piramisban rábukkant Kheopsz, arannyal és drágakövekkel betakart múmiájára, ám bizonyíték hiányában mindezt legendának tekintik. Rengeteg elméletet dolgoztak ki a piramisok rendeltetéséről. Az egyik szerint az ősi egyiptomiak által kifejlesztett univerzális mérési rendszert képviselik. A viktoriánus kori egyiptológusok a Nagy Piramist csillagászati megfigyelőhelynek tartották, akárcsak az angliai kőkört és a többi ember alkotta óriási építményt.

John Taylor, a London Magazin szerkesztőjének számításai szerint, ha a Nagy Piramis kerületét elosztjuk a piramis magasságának a kétszeresével, akkor csaknem a pí-vel azonos számot, kb. 3,1415927-et kapunk. Mindezek alapján feltételezhető, hogy az egyiptomiak ismerték a pí-t, s azért építették ilyen nagyságban a piramist, mert ezzel a Föld méreteit akarták rögzíteni. Taylor a Nagy Piramis egyik alapélének a hosszát elosztotta az év napjainak a számával, melynek eredményeképpen 0,635 m hosszúságú egységet kapott, amely meglepő módon ismétlődik minden folyosó, kamra és fülke méreteiben. A legkülönösebb az, hogy ez az egység a Föld sugarának a tízmilliomod részével azonos. Később ezek alapján Charles Piazzi Skócia királyi csillagásza felállította a Piramis-hüvelyk elméletet, mely szerint a piramis szerkezete az időt és a teret is méri. A kerület ugyanis piramishüvelykben mérve a 365,2 ezerszerese, ezek szerint az ókori egyiptomiak ismerték az év napjainak pontos számát. A csillagászok is elfogadták ezt az elméletet. A piramisokat tehát csillagászati ismeretekre alapozva építették, ráadásul belsejükből, a bejáraton keresztül megfigyelhető a bolygók mozgása is.

Ma már tudjuk, hogy a kb. 2,3 millió kőtömbből álló Nagy Piramis úgynevezett szellőzőaknái az Orion csillagképre, a Szíriuszra, az Ursa Minorra (Kisgöncöl) és a Dracora (Sárkány) mutatnak. A három gizai piramist pedig az Oziriszt megszemélyesítő Orion csillagkép középső három csillagának a mintájára építették.

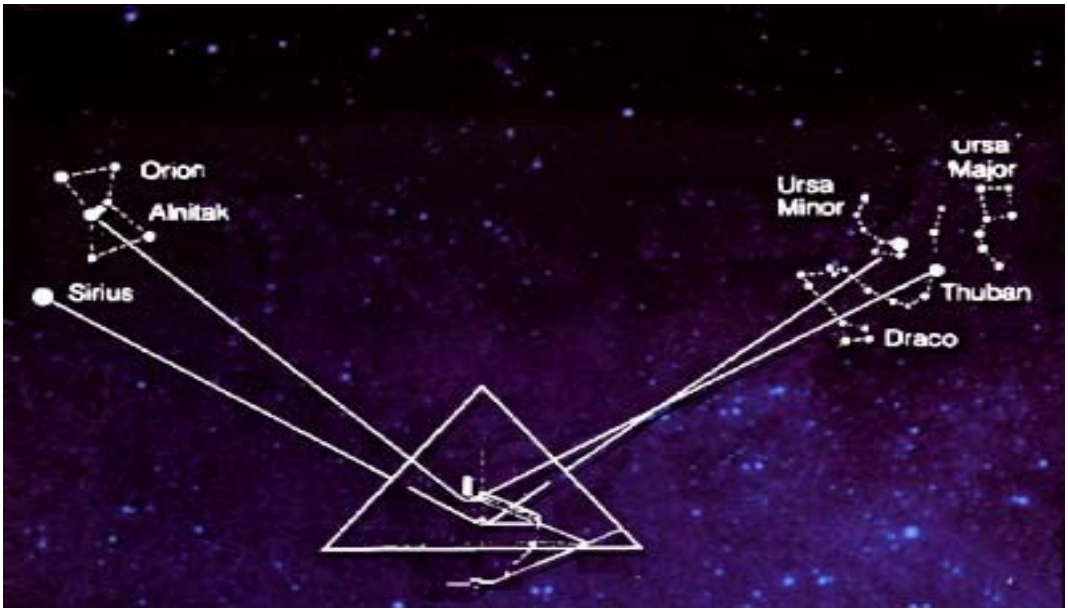

Sokan gondolják úgy, hogy a piramis kamrája a fáraók és a kiválasztott személyek beavató helye volt. Az itt eltöltött éjszaka során különleges, olykor hátborzongató események zajlódnak le. Az ember megtapasztalja az időtlenséget, testéből kilépve egy másik dimenzióba kerül, tudatát a béke és a teljes nyugalom járja át.
Részlet Max Toth, Gregg Nielsen- Gyógyító piramis című könyvéből:

Miután átverekedte magát a hivatalok útvesztőin, végre a kezében tartotta az engedélyt: eltölthet egy éjszakát a Nagy Piramis belsejében. Említettük, hogy a Fáraó Kamrája a piramis közepén helyezkedik el. A lokáción kívül a kamra atmoszférája és hőmérséklete is misztikus jelentőséggel bír. Mint dr. Brunton mondja: Valami halálos, dermesztő hideg van itt, ami az ember csontja velejéig hatol. Hozzáfűzi: Ha az ember megütögeti a szarkofágot, az olyan szokatlan hangot ad ki, amit lehetetlen

reprodukálni bármilyen zenei hangszeren!

Dr. Brunton elbeszélése szerint, amikor a Fáraó Kamrájába belépett, a szarkofág mellett egy márványlapot pillantott meg, ami pontosan észak-déli tájolású volt. Erre ült le. Valamelyest jártas lévén az egyiptomi vallásban és ismervén a parapszichológia legtöbb felfedezését is, a piramisban eltöltendő éjszaka előtt három napig böjtölt. Magyarázata szerint ez olyan befogadó szellemi állapotba hozta, hogy képesnek érezte magát mindazon jelenségeknek az átélésére, amiket Hall, Merry és mások leírtak.

Miután leült, háttal a szarkofágnak, úgy döntött: ideje, hogy leoltsa az elemlámpáját. A kamra atmoszférája, mint mondja, kifejezetten szellemi volt. Volt valami a levegőben! Ismeretlen negatív jelenlét vált érezhetővé. Brunton hirtelen erős késztetést érzett a kamra elhagyására és a visszavonulásra. Ő azonban kényszerítette magát, hogy kitartson, bár a kamrában groteszk és alaktalan lények keringtek, próbára téve Brunton érzékenységét és józan eszét. Szüksége volt minden idegszálára, hogy úrrá legyen elhatalmasodó félelmén! A sötétség és a negatív jelenlét meggyőzte arról, hogy nem akar több éjszakát eltölteni a Nagy Piramisban! Ekkor ugyanolyan hirtelen, ahogyan jött, a negatív atmoszféra megszűnt! Először azt érezte, hogy barátságos levegő tölti meg a kamrát. Aztán két alakot érzékelt, akik- főpapoknak látszottak. Egyszer csak a fejében kezdte hallani az egyiküket.

A pap megkérdezte Bruntontól, hogy miért jött, nem elég-e neki a halandók világa. Brunton azt felelte: Nem, az nem elég! A pap így válaszolt: Az álom útja messze visz téged az elmével felfoghatótól. Volt, aki követte - és elméje megháborodott, mire visszatért. Fordulj vissza, míg idődd engedi, s kövesd a halandó láb számára kijelölt ösvényt!

Brunton kitartott amellett, hogy marad. A pap, aki szólt hozzá, megfordult és eltűnt. A másik pap arra kérte, feküdjön végig a szarkofágon, mint annak idején a beavatandók. Brunton

elhelyezkedett rajta. Hirtelen valami erő kerítette hatalmába. Kilépett a testéből. Egy másik dimenzióba került, ahol teljes nyugalom és béke uralkodott! Egy hosszú ezüstfonalat látott, ami új testét összekötötte azzal a testével, ami még mindig a szarkofágon feküdt. Elöntötte a szabadság érzése!

Egyszer csak szemközt találta magát a másik pappal, aki közölte vele, vissza kell térnie egy üzenettel:

- Tudd meg, fiam, ebben a templomban találhatók az emberi faj hajnalának letűnt emlékei, és a Frigyé, melyet a legelső emberek kötöttek a Teremtővel az Ő első nagy prófétáinak közvetítésével. Tudd meg azt is, hogy a régiek közül csak a kiválasztottakat hozták ide, hogy megmutassák nekik a Frigyet, majd ezután visszatérhessenek társaikhoz, és elevenen tarthassák a nagy titkot.
Vidd magaddal intelmünket: amikor az emberek Teremtőjük után kutatnak, és közben gyűlölettel tekintenek saját társaikra, miként Atlantisz hercegei - akiknek az idejében ez a piramis épült -, önnön gonoszságuk erejétől pusztíttattatnak el, miként Atlantisz népe is elpusztíttatott...

Amikor a pap bevégezte mondókáját, Brunton hirtelen visszazökkent saját testébe. Kényelmetlennek érezte ahhoz képest, amit előtte átélt. Felkelt, felvette a kabátját, és megnézte az óráját. Pontosan éjfél volt. Az az óra, amit különös eseményekkel szokás társítani! Amikor megvirradt, visszament a bejárathoz. Kilépett a fénybe, felnézett a napra, az ősi Egyiptom Rá istenére, és hálaimát rebegett magában a fényért…

Egy történet szerint Napóleon is eltöltött egy éjszakát a piramis belsejében. Mivel másnap reggel nem jött ki, az emberei bementek érte. A császárt teljesen összezavarodva, önkívületi állapotban találták meg. Később azt mondta embereinek, akik megkérdezték tőle mi történt: -Ne akarjátok megtudni soha!

Az 1930-as években Antoine Bovis francia kutató a fáraó

kamrájában elpusztult macska és más állat tökéletesen konzerválódott maradványát találta meg. A kamrában elhullott kisállatok nem indultak oszlásnak, hanem pehelykönnyűek és összetöpörödöttek voltak. Bovis feltevése szerint a piramis alakja dehidratálta ezeket az állattetemeket, melyek a romlás legcsekélyebb jelét sem mutatták. Mindezek után otthonában egy arányosan lekicsinyített piramist készített melynek belsejébe egy macska tetemét helyezte. Az állat néhány nap alatt mumifikálódott. Kísérletei után arra a következtetésre jutott, hogy a piramisban elhelyezett élelmiszer nem romlik meg. Érdekes az is, hogy a piramisok felett elhaladó repülőgépek műszerei egy időre működésképtelenné válnak és a piramisban lévő víz -40°C-on sem fagy meg.

A piramis alakzaton belül kialakuló megmagyarázhatatlan energia ismerete azonban nem újkeletű. Ugyanis Áni papiruszán, közismertebb néven a Halottak könyvében olvasható, hogy a piramis energiájától minden ember lelkében felébred az ott szunnyadó Isten. A tudomány eddigi ismerete szerint a piramisok szerkezetükben alapvetően kristályosak, ezért érzékenyen fogják a rádiójelekhez hasonló energiahullámokat, vagy a kozmikus mikrohullámokat. Ma már tudjuk, hogy minden tárgy, amiben energia rezgése áll fenn, képes rezonáns-üregként is működni. Tudjuk azt is, hogy ez az energia a tárgyon belül meghatározott pontban koncentrálódik. Elképzelhető, hogy a piramis a világegyetemből érkező energiákat egy pontban gyűjti össze, és ez az energia hat azután a piramisban elhelyezett tárgyak molekuláira. Az eddig végzett kutatások mindenesetre bebizonyították, hogy a piramisba helyezett tárgyak olyan fizikai jelenségen mennek keresztül, mely jelenségek teljességgel ellentmondanak mind a fizika, mind pedig a kémia eddig elfogadott tételeinek, hiszen ezeket a változásokat fizikai változókkal nem lehet létrehozni.

A piramis alakja és aránya miatt a falakon belül megnyilvánuló varázslatos tulajdonságokra hivatkozva, egyre többen készítik el a piramis kicsinyített mását, melyek jótékony hatását ma már

fájdalomcsillapításra, gyógyításra, a víz és az élelmiszerek energetizálására, vetőmagvak kezelésére, vagy a fiatalság megőrzésére is felhasználják.

A piramis készítéséhez vágjatok ki vékony fémlemezből vagy keményebb papírból négy darab egyenlő szárú háromszöget, amelyek alapja 15,7 cm, szárainak hossza pedig 14,94 cm. Ezeket a lapokat a szárak mentén ragasszátok össze. A kész piramis magassága 10,2 cm. A piramist helyezzétek el távol az elektromos készülékektől és vezetékektől úgy, hogy az alapvonalak derékszögben álljanak az észak-déli mágneses vonalra. A piramis hatása, magasságának 2/3-ánál, a királynő kamrájánál érvényesül a legjobban, így kísérlet céljából ide kell helyezni - pl. gyufásdobozra- a megfigyelésre szánt tárgyakat, pengét vagy gyümölcsöt és virágot. Tehetünk bele vizet, tejet, vagy bármilyen más italt is. Állítólag sokkal jobb lesz ízük, mint amit nem kezeltünk ily módon. Hasonlóképpen tárolják az energiát többek közt a vizet tartalmazó élelmiszerek és a gyümölcsök is.

Piramisok lemezből (sk)

A „lappiramist” csúcsaival a test felé fordítva kell a fájó vagy gyógyítandó területre helyezni, tetejére vízzel teli palack is rakható.

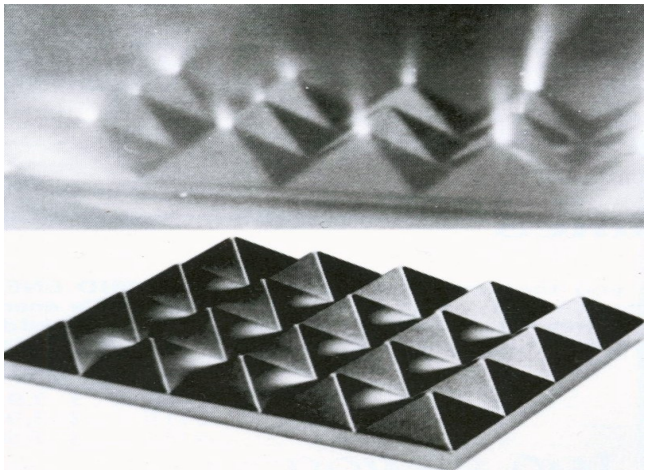

Továbbfejlesztett változat a „lappiramis”

A Kheopsz piramis, az ősi világ erőműve

Megkezdték a Nagy piramis aknáinak a feltárását. A Leeds-i Egyetem által készített különleges robotot nemrég új, de a technikai fejlettségéhez képest rossz minőségű képeket készített a piramis déli aknájában. A szerkezet kameráját átvezették a korábban fúrt résen, és alaposan megvizsgálták a két „fogantyút”. A gyatrán összevágott, felvételeken jól látszódik, hogy a két fémdarab vége visszafelé görbül. Így bizonyossá vált, hogy a kőtömbbe helyezett fémtárgyak nem az ajtó nyitását-zárását szolgálják, és nem is díszítés céljából helyezték oda, hiszen ezeket senki sem látja.

Igencsak szembetűnő, hogy a jobboldali (képen a baloldali) fémrúd erősen korrodálódott, sőt a rúd körül az anyag elhasználódására utaló mészkőporladék is látható. Ezzel szemben a baloldali (képen a jobboldali) rudat mintha most helyezték volna be, korrózió nyomai alig látszódnak, sőt a mészkő és a rúd csatlakozási pontjánál egy fémgyűrű is körbeöleli azt. A fémtárgyak között, a járat mennyezetén halványan látszódó S forma, mintha elektromos kábel, vagy az azt beburkoló szigetelő anyag lenne.

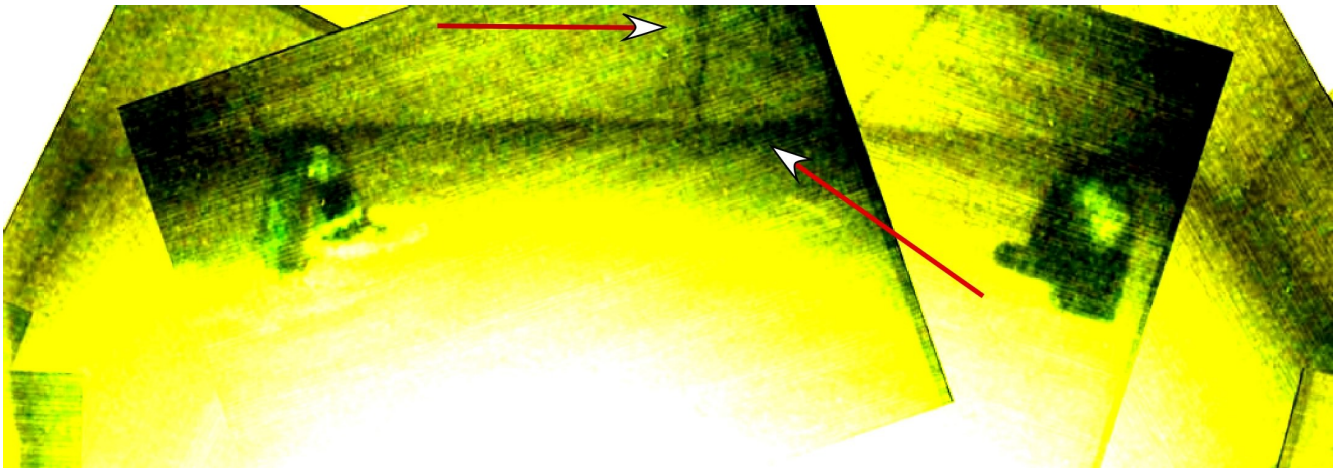

A vezeték

Miután az ajtó mögötti területet is alaposan megvizsgálták, további különös dolgok tárultak a kutatók szemei elé. A padlóra egy hosszú vörös vonalat és több kisebb ábrát festettek.

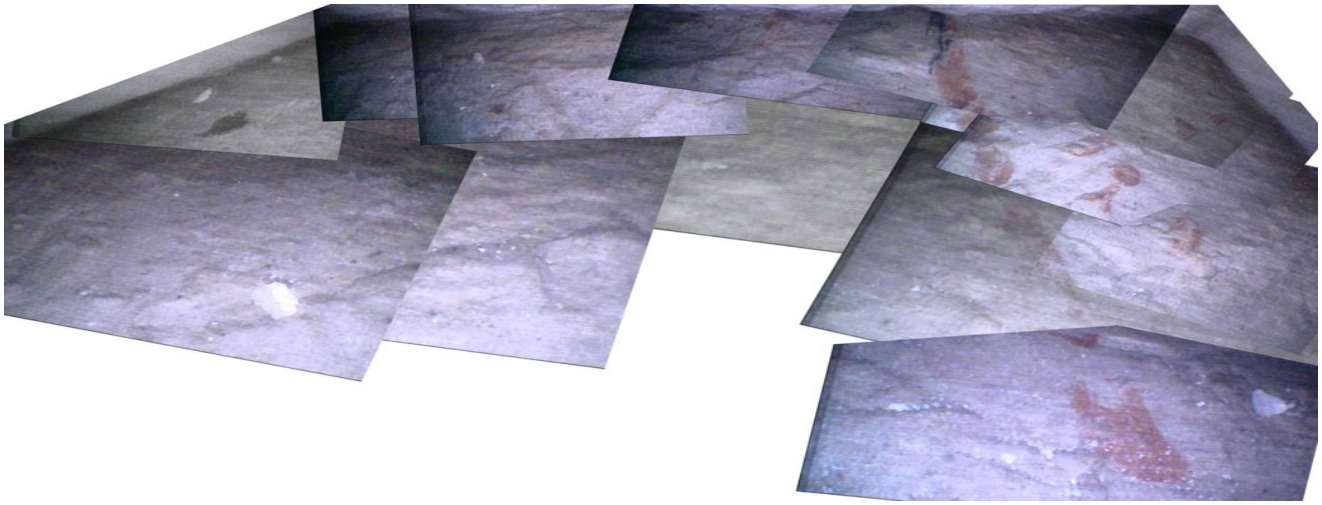

Ezeket a jeleket a félrevezetés miatt ismeretlen hieroglifáknak mondják. Peter Der Manuelian, a Harvard Egyetem egyiptológusa szerint pedig, a firkák egykor munkacsoportok, a mai értelemben vett "tagjei" védjegyei lehettek, akik számokat, dátumot és a nevüket örökítették meg az utókor számára.

Más kutatók díszítő funkciót tulajdonítanak a falfirkáknak. Elképzelhetőnek tartják azt is, hogy akár vallási, szimbolikus, mágikus jelentésük lehet. Abban egyetértenek a tudósok, hogy a feliratok megfejtése segíthet megoldani a rejtélyt, hogy milyen célt szolgáltak a titkos aknák.

A legfelső és a legalsó, az 5-ös számhoz hasonlító jelekkel azonban, egyértelműen a mészkőtömbbe helyezett fém rudakat jelölték. Nincs itt semmi titokzatosság és mágia. A rajzok ugyanúgy ábrázolják a görbületet és a rögzítéshez szükséges derékszögű meghajtást.

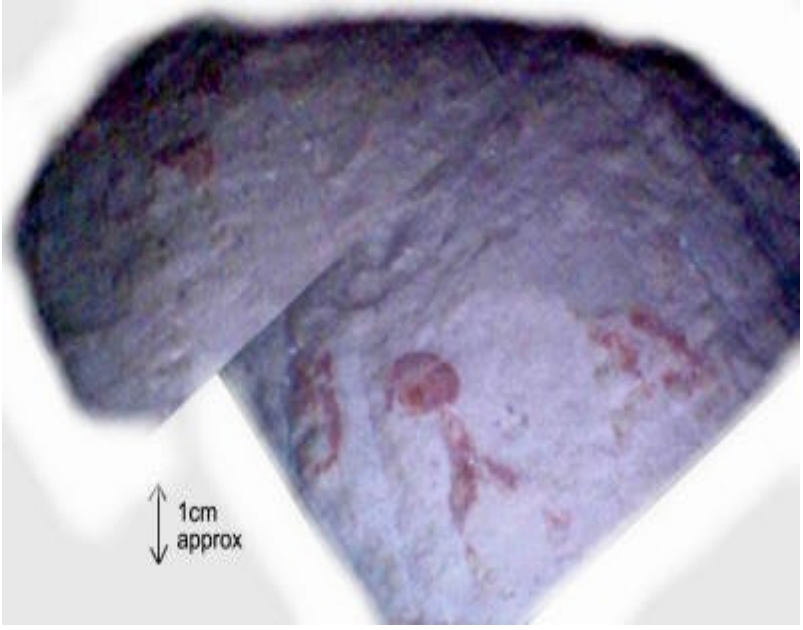

A középen lévő Y-alakú jel pedig a pozitív és a negatív kábelt, a piros pont pedig a csatlakozási vagy rögzítési pontot jelöli. A jelek mellet egy hosszú vörös vonal is látható, mely egészen a falig, a következő zárókőig ér. Ennek a vonalnak a végén valószínűleg egy kábel maradványai láthatók, ami eltűnik egy apró résben.

Maradványok a vörös vonalon

Ezek a rajzok tehát útmutatást adnak a fém rudak és a hozzá csatlakozó kábelek elhelyezéséhez. Azonban a fém rudak állagán, különösen a jobboldalin, jól látszódik, hogy erős kémiai igénybevételnek voltak kitéve.

Emiatt ezeket a fémtárgyakat és a kábeleket időközönként cserélni kellett. Ennek során a régi rudakat kivésték, majd az újakat a kőtömbbe helyezték és tömítőanyaggal rögzítették. Mindez jól látható az alábbi képen. A kapocs körüli fehér folt a tömítőanyag

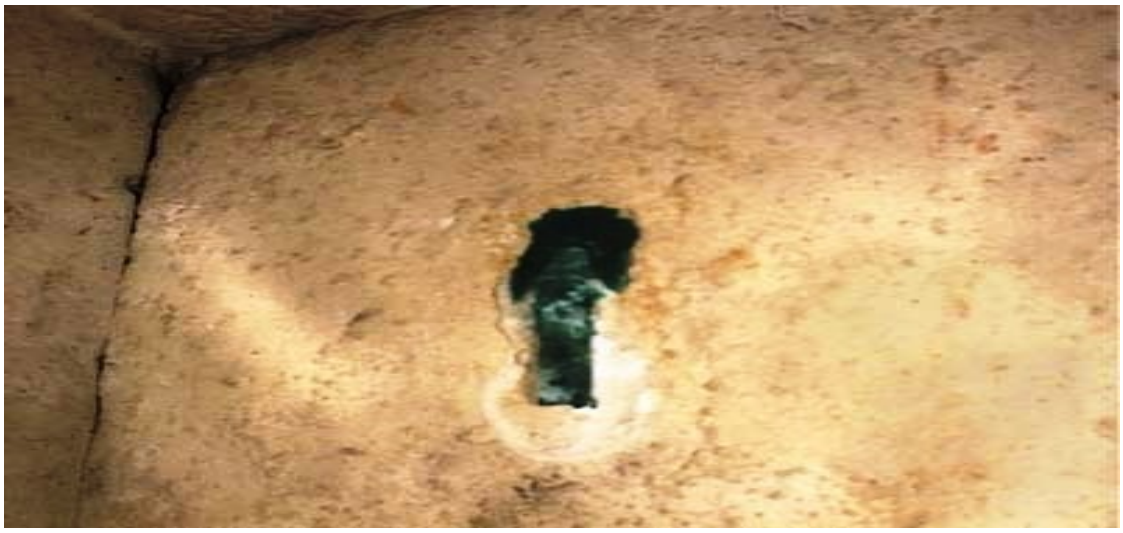

A fém rudat habarccsal rögzítették

Christopher Dunn szerint ezek a fém rudak valójában elektródák, melyek derékszögben meghajtott vége egy savas oldatba ért.

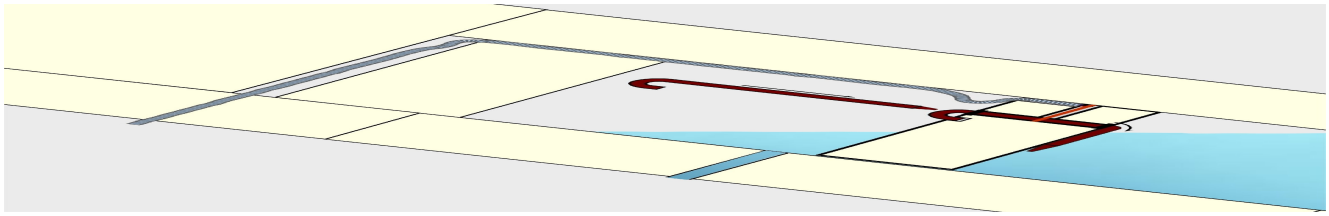

Véleményem szerint ez nem valószínű, mert a savas folyadéknak a nyomai nem láthatók az akna mészkőből készült falain, ráadásul ez a folyadék az illesztéseknél rögtön elfolyt volna. Azt hogy az elektromos áramot mégis miképpen állították elő, továbbra is rejtély marad. A denderai Hathor templom egyik domborműve is arról árulkodik, hogy az ősi Egyiptomban ismerték és használták az elektromosságot.

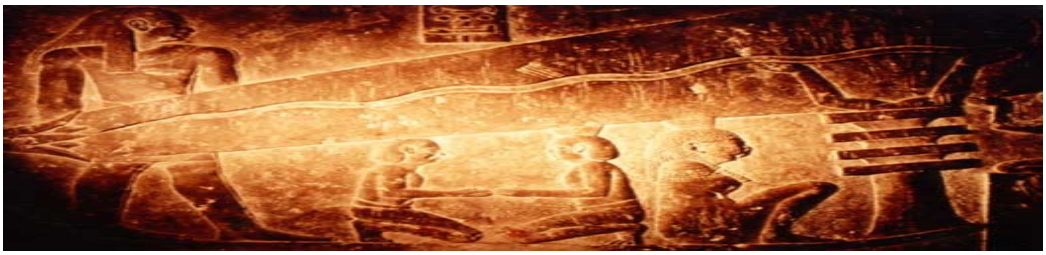

Ezen faragványon a dzsed-oszlopok úgy néznek ki mint a mai nagyfeszültségű szigetelők. A hatalmas lámpa belsejében tekergő kígyó pedig elektromos szikrák vagy gázkisülések lehetnek, melyek a feszültség hatására lépnek ki a lótuszvirág közepéből. Ha sikerülne átfúrni az utolsó tömböt is, minden bizonnyal egy termet találnának a kutatók, hiszen a szerelési munkálatokat a szűk járatok miatt, csak a megfelelő hozzáférés biztosítása mellet lehetett csak elvégezni.

De az is lehetséges, hogy ez már a járat vége, mert a második zárókő jelentősen eltér az elsőtől. Ennek a kőtömbnek a felülete már nem csiszolt, hanem durva, és repedések is láthatók rajta, ami arra utal, hogy külső erőhatásoknak van kitéve. A robot a következő hónapok során alaposan megvizsgálja a másik zárókövet is, majd ezt követően az északi aknát is fel fogja tárni. A kutatócsoport 2011 végéig szeretné befejezni a feltárásokat, majd 2012-ben részletes jelentésben fogja közölni az eredményeket.

Nyílnak a csillagkapuk

A NASA SDO műholdja február végén lenyűgöző jelenséget, forró gázokból álló kavargó plazmát rögzített az egyre hevesebben tomboló Nap felszínén.

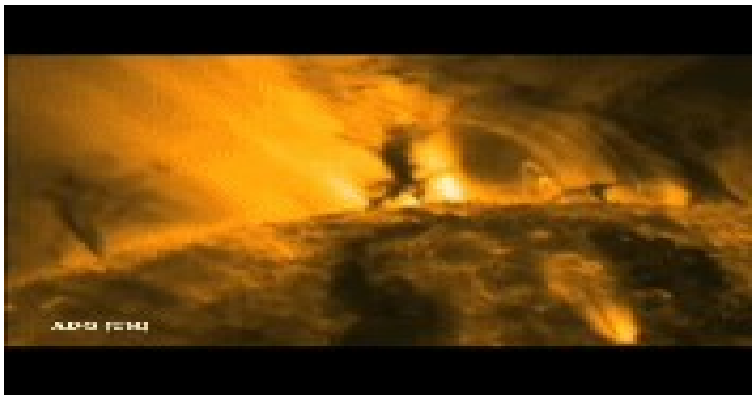

Ezt követően több ilyen örvény is kialakult. A napokban azonban egy újabb különös dolog vált láthatóvá. Az egyik plazmatornádó felett egy hatalmas fekete folt jelent meg, mely körülbelül öt napig, az örvény elpattanásáig folyamatosan látható volt.

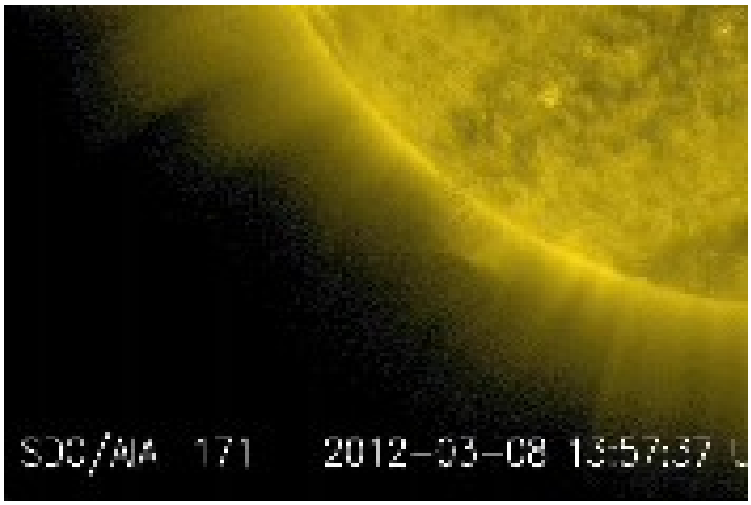

Az előző bejegyzésben bemutatásra került egyik maya leleten véleményem szerint ugyanezt a jelenséget ábrázolták azzal a különbséggel, hogy a rajz, a jelenség rendeltetését is megjeleníti.

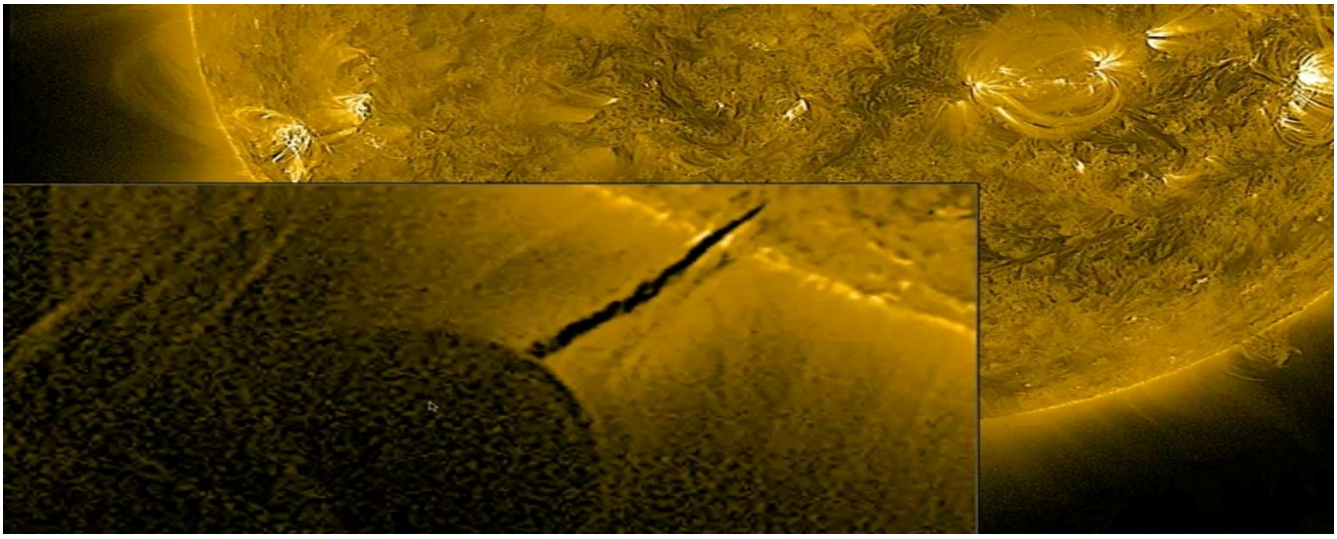

Balra lent a szélein fodros Nap és a belőle kinyúló plazmaörvény látható, melybe egy repülő csészealjat is belerajzoltak. Az örvény kiszélesedésénél a fekete gömb látható, ez a kapu, amiből éppen egy UFO lép ki és valószínűleg a mellette lévő Föld felé száguld.

Ha ezeket a csillagkapukat az emberiség teremtői valóban a galaxisok közötti utazásra használták, ha egyáltalán alkalmas rá, akkor a közeljövőben, hacsak a NASA le nem tiltja a felvételeket, akkor szemtanúi lehetünk a számos kultúra által lejegyzett nagy visszatérésnek, az égi testvérek, és a "Napisten" eljövetelének.

Világcsalás!

Amikor 1805-ben Napóleon Bécs városához érkezett, a legenda szerint megkérdezte tanácsadóját, hogy mit tegyen a magyarokkal? Ő ezt válaszolta: Felség! A magyarok felnéznek nagyjaikra, és büszkék a múltjukra. Vedd el e nép múltját, és azt teszel velük, amit akarsz!

A Habsburgok a szabadságharc leverése után a Bach korszakban megvalósították, az eredményt láthatjuk mivé lett ez a nemzet. A recept régi és nagyban is működik: Vedd el az emberiség múltját és azt csinálsz velük, amit akarsz. Az eredmény szintén hasonló. Egy a valós tényeket cáfolni akaró írás a múltból. Érdemes figyelmesen olvasni, mert a túlzások és félrevezetések Csimborasszóját kapjuk, 1978-ból.

És ma változott valami kis hazánkban?

"Tizenötmillió amerikai nem tévedhet! Vagy mégis?" -Tette fel a kérdést a Newsweek a hármas (helyesen harmadik, szerk.) típusú közeli találkozások című UFO-film szédületes sikere kapcsán. 15 millió amerikai állampolgár ugyanis szentül hiszi, hogy a saját szemével látott már UFO-kat. És a közvélemény-kutatások szerint majdnem 50 milliónak meggyőződése, hogy a "repülő csészealjak" léteznek. Steven Spielberg rendező filmjében az események misztikus csúcspontja az ember és a földönkívüli lények találkozása, "az evolúciólelkesítő kalandja", mint a Times írta.

A kritikusok hozzáfűzték, hogy Spielberg UFO-filmje vallásos szimbolizmussal hirdeti a földön kívüli lényekbe vetett hitet. A kozmikus repülőtér bibliai képzeteket ébreszt, az UFO-űrhajó gigászi székesegyházhoz hasonlít, és a belőle kiszálló nagy fejű őzike szemű áttetsző lények békések és barátságosak. "Jó hír, ha hiszünk benne: az UFO-k léteznek, és a földönkívüli lények

barátságosabbak, mint legmerészebb álmainkban hittük volna" - írja a New York-i Village Voice. Spielberg nem nevezi dokumentumfilmnek a művét, de munkatársaival együtt mindent megtett, hogy a mese hitelességét növelje. "Tudományos szakértőként J. Allen Hynek is közreműködött: ő az amerikai légierő volt csillagásza és jelenlegi UFO tanácsadója, "az ufológia Galileije".

És Hynek azt állítja: a befejező rész kivételével a film valamennyi fontosabb epizódja UFO-hívők ténylegesen bejelentett élményein alapul. Múlt ősz óta sok millió amerikai nézte meg a Spielberg filmjét. UFO-hívők ezrei írtak a Fehér Háznak, és követelték, hogy Carter elnök tétesse végre közzé az UFOk-ról szóló bizalmas jelentéseket, amelyeket a kormányzat állítólag titokban tart. Carter is az UFO-hívők közé számít, hiszen egyszer kijelentette: "Én magam is láttam egy UFO-t".

1973-ban, amikor Georgia állam kormányzója volt, jegyzőkönyvbe mondta, hogy saját szemével megfigyelt egy világító objektumot". Tavaly Carter újabb újabb UFO-kutatással akarta megbízni az amerikai űrkutatási hivatalt. A NASA azonban tiltakozott a költséges és valószínűleg eredménytelen vállalkozás ellen. Az amerikai légierő már az ötvenes és hatvanas években több mint 10.000 UFO bejelentést vizsgált meg, és egyetlen konkrét bizonyítékot sem talált, amely Földön kívüli lények jelenlétére utalna.

AZ ÚJ BABONA APOSTOLAI: BERLITZ, DANIKEN ÉS MOODY

Spielberg filmje, amelyet világszerte sok országban bemutattak, újabb tünete annak a szükségletnek, amelytől a Columbia Pictures filmtársaság joggal remélt milliós bevételt: az emberekben kielégíthetetlen éhség él az érzékfeletti, irracionális dolgok iránt. Manapság, a szívátültetések korában is vannak emberek, akik ha szívrohamot kapnak, inkább az akupunktúrához folyamodnak, semhogy orvosságot vegyenek be, vagy ha tehetik, egyenesen a Fülöp-szigetekre, repülnek a "szellemi gyógyítóhoz", aki vértelenül

operál. A csillagjóslásba vetett hit sohasem halt ki egészen. A babona manapság új, szinte középkori méretekben burjánzik. A nyugati ipari országokban az emberek, köztük értelmiségiek a tudományban csalódva, lázasan rávetették magukat Hermann Hesse miszticizmusára, a zen buddhizmusra és a transzcendentális meditációra. Az irracionalizmus tömeges virágzását a bestseller listák éppolyan jól mutatják, mint a misztikus egyesületek tagságának növekvő száma vagy az újjáéledt UFO kultusz.

Az 1977-es nyugatnémet bestseller listán a szakkönyvek kategóriájában a tíz első hely közül négyet az új babona főszereplői hódítottak meg: Berlitz két könyve a Bermuda háromszög rejtélyéről, Erich von Daniken Bizonyítékok című könyve az Istenek hajdani Földi látogatásáról, végül Raymond A. Moody Élet a halál után című sok millió példányban megjelent műve. Az idén újabb babonaterjesztő könyvek zúdulnak az olvasóra. Daniken megint a szokásos kérdést teszi fel: "Jártak-e istenek a Földön?" Moody ismét a halál utáni életről elmélkedik, és különféle "dokumentumgyűjtemények" jelennek meg az UFOk-ról. Újra kiadnak egy 28 éves kozmológiai mesét, Immanuel Velikovsky Ütköző világok című kalandos hipotézisét, amely szerint a Vénusz a történelmi időkben hasadt le egy bolygóütközés során a Jupiterről, és ez váltotta ki a földi özönvizet.

TRÜKKÖK, MESÉK, HAZUGSÁGOK

A Bermuda-háromszög, amelyből Charles Berlitz már több világbestsellert facsart ki, tömegesen szedi új áldozatait - már a hiszékeny olvasókat. Mindig új spekulációk bukkannak fel. Egyre jobban hódít például az a felvetés, hogy titokzatos infrahang-hullámok tömörülnek a Bermuda-háromszögben pusztító erővé. Európában és az Egyesült Államokban háromszor bejegyzett asztrológus működik, mint ahány vegyész és fizikus. Az ötvenes évek elején még csak száz amerikai napilapnak volt mindennapi asztrológiai rovata, ma 1250-nek, az összes amerikai napilap kétharmadának. Az amerikai tudósok New Nonsense-nek új

esztelenségnek nevezik ezt a képtelen szellemi divatot, amely elárasztja a látszólag felvilágosodott ipari társadalmakat. 1976 végén amerikai kutatók csoportja Paul Kurtz filozófiaprofesszorhoz fordult, hogy lépjenek fel az "antitudomány" és áltudomány mindent elöntő hulláma ellen. Az új babonák ellen folyóiratot alapítottak The Zetetic címmel (a szkeptikusok görög nevéből).

Főleg azt próbálják elemezni, amit a Daniken- és a Berlitz-féle új sámánok legveszedelmesebb tulajdonságának tartanak: tökéletes módszerüket, hogy tudományosan hangzó érveléssel fehérnek mondják a feketét, s hogy már megcáfolt állításaikat zavartalanul ismételgetik tovább. A tudósok megfejtették például a húsvét-szigeteki óriás kőszobrok vagy a gízai piramisok keletkezésének titkát. Daniken és társai azonban nem zavartatják magukat, és mintha ezek a tudományos megállapítások nem is léteznének, évről évre újabb bestsellerekben idézik a húsvét-szigeteki szobrokat és az egyiptomi piramisokat, mint űrhajós istenek látogatásának bizonyítékait.

A perui Nazca fennsík szimbolikus ábráit is újra meg újra történelem előtti űrhajósok művének emlegeti Daniken. Pedig hát az UFO-megfigyelések és fényképek 98 százalékáról kétségkívül megállapították, hogy félreértések vagy hamisítványok, esetleg természetes fényjelenségek téves értelmezései. (A fennmaradt 2 százalék esetében a megfigyelők adatai olyan hiányosak vagy ellentmondásosak, hogy nem is elemezhetők. Az UFO-szerzők mégis újra meg újra feltalálják ugyanazokat a históriákat és képeket, mintha "bizonyítékok" lennének.)

Régen fény derült már arra a híres esetre is, amikor röviddel a második világháború vége előtt Florida partjainál öt bombázógép állítólag titokzatos módon eltűnt. A vizsgáló bizottság 1946-ban egyértelműen megállapította, hogy a bombázó raj gépeit tanuló pilóták vezették, újonnan érkezett oktatójuk összetévesztette a tájékozódási pontokat, és a rajnak a nyílt tenger fölött fogyott ki az üzemanyaga. Senki sem maradt életben. A Bermuda-háromszög

hívei (és Spielberg rendező) mégis zavartalanul terjesztik tovább azt a mesét, hogy a Földön kívüli lények ragadták el az öt bombázógépet a legénységgel együtt. Az áltudomány másik kedvelt trükkje: tekintélyre hivatkozni, hivatalos helyeket emlegetni, szükség szerint változó előjellel. Ha a kormányhivatalok nem foglalkoznak egy UFO-hívő fantasztikus meséjével, az ufológusok titkolózással és az igazság letagadásával vádolják a hivatalokat.

Például: "A CIA 22 évig hallgatott az UFO-k létezéséről". "Bizonyított megfigyelések százezreit tartják titokban, hogy a világközvéleményt megtévesszék." De mihelyt egy kormánybizottság vagy akár egy egyetemi kutató intézet vizsgálni kezdi a szóban forgó bejelentéseket, ez már bizonyítéknak számít az UFO-k (vagy a Bermuda-rejtély, a telepátia a pszichokinézis) létezésére.

BÖLCSŐDAL KELL NEKIK

Ha a tudományos vizsgálat humbugnak minősít egy "parapszichológiai jelenséget", minta kanálhajlítgató Uri Geller esetében, akinek "telekinetikus ereje" James Randi amerikai bűvész leleplezése szerint közismert bűvész trükk, a babona megszállottjai a leleplezésről egyszerűen nem vesznek tudomást, nyugodtan terjesztik tovább régi állításaikat. Babonáikat csaknem mindig áltudományos szósszal öntik le.

Daniken hívei például Ancient Astronaut Society néven alakítottak egyesületet, ami majdnem úgy hangzik, mint "tudományos akadémia" (bár jelentése csupán Ősi Űrhajós Társaság). Szakterületüknek az asztroarcheológia vagy paleoasztronautika nevet adják, s tudományosan hangzó címeket és kitüntetéseket osztogatnak egymásnak. Nyilatkozataik hitelét tudományosnak látszó felosztásokkal és elnevezésekkel igyekeznek növelni. Milyen tudományosan hangzik már Steven Spielberg filmjének címe is: Hármas típusú közeli találkozások"!
Az UFO-hívők ugyanis a földönkívüli lényekkel való kapcsolat

három típusát különböztetik meg: az első típus a közeli megfigyelés, a második típus az idegen lények érzékelhető hatása a földi környezetre, a harmadik típus a Földönkívüli lények leszállása a Földre. Sprague de Camp amerikai kutató a Humanist című folyóiratban megjelent tanulmányában az új babonák gyökereit kutatja. Nézete szerint az emberiség mindig "mohón vágyott a színes, izgalmas csodákra". De új okok is megállapíthatók. Először is erejüket veszítették a hagyományos vallások, amelyek a múltban az "igazságot" közölték az emberről és a világegyetemről.

"A tudomány haladása egyre több helyes választ ad az emberiséget régóta izgató kérdésekre, de ellentmondanak annak, ami a szentírásban áll" – írja. A hagyományos fejezetek az igazság és az erkölcs letéteményeseinek szerepéből mindinkább a szociális gondoskodás területére szorulnak vissza, űrt hagyva hátra az emberi lelkekben. A modern természettudományok nem sokat tesznek azért, hogy ezt az űrt kitöltsék. Személytelenek, "közömbösek az emberi vágyak és remények iránt". Azonkívül nehezen érthetőek, bonyolultak és egyre szakosodottabbak. "A józan ész iskolájában kudarcot vallott ember most bölcsődalok és transzcendencia után áhítozik" - írja George Steiner, a genfi egyetem irodalomprofesszora. "A horoszkópok és a misztikus keleti vallások és az érzékenységtréningek divatjának forrása ugyanaz a magányosság és szorongás".

EGY KAVICS ÉS MÁS SEMMI?

Kurtz professzor szerint az új irracionalizmus egyik gyökere az úgynevezett ellenkultúra, amelyet a hatvanak években az új baloldal és a hippi mozgalom hívott életre. Az ellenkultúra a "tudat kitágítását" hirdette, történjék akár kábítószerek, akár "ősüvöltő csoportok" segítségével. Ez fokozta a technikai világtól való viszolygást. Az új értelemellenesség érdekes módon éppen a bőség társadalmaiban alakult ki, amely jólétüket a tudományos kutatásnak és a technikának köszönhetik. A természettudományt olykor már hisztérikus módon embertelennek, brutálisnak az emberi szabadság

és az emberi értékek pusztítójának nyilvánítja ez az irracionális áramlat. "Ami egykor a legnagyobb ígéret volt az emberiség számára, azt most sokan a legnagyobb veszélynek látják" - mondja Kurtz. Ebben részben a természettudósok a hibásak. Az utóbbi évtizedekben túlságosan felcsigázták az érdeklődést, és ígéreteiket nem mindig tudták beváltani. 1960-ban az orvosok és biokémikusok például azt jósolták, hogy tíz éven belül legyőzik a rákot. Azóta már az évezred végére tolták ki a határidőt. Az orvostudomány haladása a penicillin felfedezésétől a szívátültetésig túl nagy reményeket ébresztett. A szívátültetésből nem lett rutinműtét, és egyre több korokozó áll ellent a penicilinnek.

"Adjatok nekem egy kavicsot a Holdról, és én megmondom, hogyan keletkezett a Naprendszer" - mondta nem sokkal az első Holdra szállás előtt Harold C.Urey Nobel-díjas amerikai geológus. A hatvanas években a kutatók túl könnyen dobálóztak az effajta ígéretekkel. Az amerikai űrhajósok 380 kg holdkőzetet hoztak vissza a Földre, és a kőzetek vizsgálata több kérdést vetett fel, mint amennyit megválaszolt. A tudomány túlzott önbizalmának legékesszólóbb példája az atomtechnika, amelyet a hatvanas években még minden energiaprobléma tiszta, olcsó és végleges megoldásának tartottak. Azóta súlyos veszéllyé vált, óriási politikai és műszaki bonyodalmakat szült.

A legtöbb ember megfelelő szakképzetség híján nem tudja rendszeresen követni és megérteni az atomenergetika vagy a modern genetika veszélyeit. De feltámadt bennük az a homályos érzés, hogy valami fenyegeti őket, ami kicsúszott az ember irányítása alól. Így válik a modern irracionalizmus a vallás pótlékává. Az UFO-, Daniken- és Berltz-klubok áltudományoskodása kettős szükségletet elégít ki: "Az az elképzelés, hogy a történelem előtti időkben idegen űrhajósok járultak hozzá bolygónk mai képének kialakításához, a technikai haladásba vetett hitet éppúgy kielégíti, mint a misztikus sóvárgást, mert megszabadítja az embert a felelősségtől, ezért, ami Földön történik.”- A. Hering-Aribach tudományelméleti kutató.

GÁTLÁSTALAN UFO-HÍVŐK

Az új "vallások' egyik fő tulajdonsága, hogy minden kritika lepattan róluk. Totálisan zártak, mint az önmagukat erősítő téveszmerendszerek. Erich von Daniken, akinek eszméit immár 40 millió könyvpéldány terjeszti a világon nem is keresi már az "újabb bizonyítékokat". Mint keresztkérdések tüzében című új könyvében olvashatjuk, feltették neki a kérdést: "Honnan szerzi információit? Vannak alkalmazottai, akik információkat szállítanak?" "Nincsenek, de van igen sok, hogy úgy mondjam, tiszteletbeli munkatársam" - felelte a volt svájci szállodás. Könyveinek olvasása - mondta - világszerte arra készteti az embereket, hogy "elgondolkozzanak a témáimról... Ezért rengeteg levelet, fényképet kapok, csupa érdekes, új bizonyítékot".

És legyenek azok sziklarajzok, szárnyas asszír szfinxek vagy babiloni istenábrázolások, Daniken mindenben újabb bizonyítékot lát arra, hogy űrhajós istenek jártak Földünkön. Fennállásának három évtizede alatt az ufológia rengeteg "tudományos" anyagot halmozott fel. Rendszerező áttekintések készültek a több mint 30 ismert UFO-típusról. Az "Adamski-típus" például 10 méter átmérőjű, a "nagy csészealj átmérője 50 méter, van "Szaturnusz formájú UFO" és "az Egyesült Államok és Olaszország fölött észlelt, körte formájú típus".

A méretrekordot az "Anyahajó" nevű UFO típus tartja, ennek az átmérője 300-3000 méter. Erről mintázták a Spielberg filmjében szereplő UFO-t is. (A trükkfilmstúdióban használt eredeti átmérője egyébként csak 90 centiméter.) Az UFO-hívők gátlástalan könnyedséggel "idéznek" nagy tekintélyű személyeket. Egy újságcikk szerint például Gordon Cooper amerikai űrhajós szó szerint ezt mondta: "Más égitestek értelmes lakói rendszeresen felkeresik Földünket, hogy kapcsolatba lépjenek velünk. Űrutaim során különféle űrhajókkal találkoztam". Amikor Coopert megkérdezték, azt felelte: "Soha nem mondtam ilyet. Egy szó sem igaz az egészből. Valaki az ujjából szopta ezt a marhaságot." Az

amerikai fotóipar becslése szerint az utóbbi 30 évben az Egyesült Államokban 50 milliárd amatőr fotó készült, közülük némelyik olyan megdöbbentő eseményeket rögzített, mint amilyen például egy repülőgép lezuhanása vagy Robert Kennedy meggyilkolása. De az 50 milliárd fénykép közül egyetlenegy sem ábrázol olyasmit, ami a legcsekélyebb mértékben is hasonlítana egy földönkívüli űrhajóra - pedig állítólag több százezer UFO megfigyelés volt ebben az időszakban.

Persze a komoly tudósok sem állítják, hogy az ember az egyetlen értelmes lény a világegyetemben. A modern csillagfizika eredményei is amellett szólnak, hogy valószínűleg a világegyetem más tájain is kifejlődött a szerves élet valamilyen formája. Annak azonban a legcsekélyebb nyoma sincs, hogy mostanában vagy a távoli múltban földönkívüli űrhajó látogatott volna hozzánk. Egyelőre még teljesen egyedül vagyunk.

Az Évezredek Nyomában és az Emberiség Története cimű E – könyv

ingyenesen megrendelhető: bookofkindness@gmail.com

CRAZY-FRANKENSTEIN.COM